அத்தியாயம் – 13

இவ்வுலக இராஜ்யங்கள்

முதலாவது ஆளுகை – அதனை இழந்துபோகுதல் – அதன் மீட்பும், திரும்பக்கொடுத்தலும் – நிழலான தேவ இராஜ்யம் – அபகரிப்பவன் – தற்கால ஆளுகையின் இரு நிலைமைகள் – தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் – அவைகளைப்பற்றிய நேபுகாத்நேச்சாரின் பார்வை – தானியேலின் தரிசனமும் அதன் விளக்கமும் – இவ்வுலக இராஜ்யங்களை வேறு நிலைப்பாட்டிலிருந்து காணுதல் – தற்கால அரசாங்கங்களுக்கும், திருச்சபைக்குமுள்ள முறையான உறவு – இராஜாக்களின் தெய்வீக உரிமையை சுருக்கமாக ஆராய்தல் – போலி கிறிஸ்தவ மண்டலத்தின் தவறான உரிமைக்கோரல் – ஐந்தாம் உலகப்பேரரசின் மேலான நம்பிக்கை.

தெய்வீக வெளிப்பாட்டின் முதலாம் அத்தியாயத்தில், பூமிக்குரிய சிருஷ்டிப்பையும் அதன் ஆளுகையையும் குறித்த தமது நோக்கத்தைத் தேவன் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். ‘‘பின்பு தேவன் நமது சாயலாகவும் நமது ரூபத்தின்படியேயும் மனுஷனை உண்டாக்குவோமாக; அவர்கள் சமுத்திரத்தின் மச்சங்களையும், ஆகாயத்துப் பறவைகளையும், மிருக ஜீவன்களையும், பூமியனைத்தையும், பூமியின்மேல் ஊரும் சகல பிராணிகளையும் ஆளக்கடவர்கள் என்றார். தேவன் தம்முடைய சாயலாக மனுஷனைச் சிருஷ்டித்தார்; ஆணும் பெண்ணுமாக அவர்களைச் சிருஷ்டித்தார். பின்பு தேவன் அவர்களை நோக்கி: நீங்கள் பலுகிப்பெருகி, பூமியை நிரப்பி, அதைக் கீழ்ப்படுத்தி, சமுத்திரத்தின் மச்சங்களையும் ஆகாயத்துப் பறவைகளையும், பூமியின்மேல் நடமாடுகிற சகல ஜீவ ஜந்துக்களையும் ஆண்டுகொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி, தேவன் அவர்களை ஆசீர்வதித்தார்.’’ (ஆதி. 1:26 – 28)

இவ்வுலகத்தை ஆளக்கூடிய உரிமை, முதல் மனிதனும் கர்த்தரால் முழு தகுதியாக்கப்பட்டிருந்த பரிபூரண மனிதனுமாகிய ஆதாமின் கையில் கொடுக்கப்பட்டது. அவ்வேளையில் அவன் மனுக்குலத்திற்கு தலைவனாகவும், இவ்வுலகை ஆளும் இராஜாவாகவும் இருந்தான். பலுகிப்பெருகி பூமியைக் கீழ்ப்படுத்தி நிரப்பி ஆளுகை செய்யும்

பணியானது ஆதாமுக்கு மட்டுமல்ல – முழு மனுக்குலத்திற்கு ஆகும். ‘‘அவர்கள் ஆளக்கடவர்கள்’’ என்று கட்டளையிடப்பட்டது. மனுக்குலத்தார் பரிபூரணமாகவும், பாவமில்லாமலும் இருந்திருந்தால் இந்த ஆளும் உரிமை அவர்கள் கைகளிலிருந்து பறிபோயிருக்காது.

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் சக மனிதன்மேல் ஆளுகை செய்யும் அதிகாரம் அளிக்கப்படவில்லை என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். மாறாக பூமியின்மேல் ஆளுகை செய்து நிலத்தைப் பண்படுத்தி, அதன் விளைச்சல்களை பொது நன்மைக்காகப் பயன்படுத்துமாறு முழுச் சந்ததிக்கும் உரிமை அளிக்கப்பட்டது. கனிம வளங்களும் தாவர வர்க்கங்களும் மனிதனது அதிகாரத்திற்கு கட்டுப்பட்டதோடு மட்டுமல்ல, பல வகையான மிருகஜீவன்களும்கூட அவனுக்கு ஊழியம் செய்யவும், அவனுடைய அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டிருக்கிறது. மனுக்குலம் பரிபூரணமாக இருந்து, சிருஷ்டிகரின் திட்டத்திற்கு ஆதியில் கீழ்ப்படிந்திருக்குமானால், அதிகமதிகமாக மனிதர்கள் பெருகும்போது அவர்கள் ஒன்றுகூடி கலந்து ஆலோசித்து அவர்களது முயற்சிகளை ஒழுங்குபடுத்தி, பொதுவான ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்று, அதை நீதியோடும், ஞானத்தோடும் பகிர்ந்தளிக்க வழிவகைகளைத் தீர்மானிக்கும் அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கும். இவ்வாறு காலங்கள் செல்லச் செல்ல, மக்கள் தொகை அதிகரித்துவருவதினால், கலந்து ஆலோசிப்பது கூடாதகாரியம் ஆகிவிடும். ஆகவே, பல்வேறு வகுப்பாரிலுமிருந்து அவரவர் பிரதிநிதிகளைத் தெரிந்தெடுத்து, தங்களது பொதுவான உணர்வுகளையும் குறைகளையும் எடுத்துச் சொல்லி, அவர்களுக்காக செயல்படச் செய்திருப்பர். எல்லா மனிதர்களும் மனரீதியாகவும், ஒழுக்கரீதியாகம், உடல்ரீதியாகவும் பரிபூரணர்களாய் இருந்திருப்பார்களானால், தேவனையும் அவரது ஒழுங்குகளையும் பிரதானமாக எண்ணி, ஒவ்வொரு மனிதனும் அவரை நேசித்திருப்பார்களானால், தன்னைப்போல் தன் அயலானையும் நேசித்திருப்பார்களானால், இந்த ஏற்பாட்டினைச் செயல்படுத்துவதில் எவ்விதத் தடையோ கஷ்டமோ இருந்திருக்காது.

சிருஷ்டிகர் முன்தீர்மானித்திருந்த பூமிக்குரிய அரசாங்கம், மக்களாட்சி முறையிலிருந்தது என்று காணப்படுகிறது. இந்த அரசாங்கத்தில் ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் அங்கம் வகிக்க முடியும்.

அதிலுள்ள ஒவ்வொரு மனிதனும் ஒரு சுதந்திரமான இராஜாவைப் போலிருந்து தனக்காகவும் பொது நன்மைக்காகவும் ஆற்ற வேண்டிய கடமைகளை நிறைவேற்ற தகுதிப் பெற்றிருந்திருப்பான்.

தேவனால் மனிதனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட இந்த ஆளுகை நித்தியத்துக்கும் நிலைத்திருக்க சில நிபந்தனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது. இந்தத் தெய்வீக ஆளுகையானது இப்பரந்த பிரபஞ்சத்தை ஆண்டு நடத்தும் பிரதான ஆட்சியாளரோடு இசைவாக எப்பொழுதும் இயங்க வேண்டுமென்பதே அந்த ஒரே நிபந்தனையும் சட்டமும் ஆகும். சுருக்கமாகக் கூறின், அந்த நிபந்தனை "அன்பே." "அன்பு நியாயப்பிரமாணத்தின் நிறைவேறுதலாய் இருக்கிறது." "உன் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் உன் முழு இருதயத்தோடும் உன் முழு ஆத்துமாவோடும் உன் முழு மனதோடும் அன்புகூருவாயாக... உன்னிடத்தில் நீ அன்புகூருவதுபோலப் பிறனிடத்திலும் அன்புகூருவாயாக." (ரோமர் 13:10; மத். 22:37–40)

மனிதனுக்கு அருளப்பட்ட இந்த மாபெரும் தயவைக்குறித்து தாவீது தேவனை நன்றியோடு ஸ்தோத்திரித்துக் கூறுகிறதாவது: "நீர் அவனை தேவதூதரிலும் சற்று சிறியவனாக்கினீர்; மகிமையினாலும் கனத்தினாலும் அவனை முடிசூட்டினீர். உம்முடைய கரத்தின் கிரியைகளின்மேல் அவனுக்கு ஆளுகை தந்தீர்." (சங். 8:5–6) முதல் மனிதனாகிய ஆதாமின் வழியாக இந்த ஆளுகை மனுக்குலத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டு பூமியில் தேவ இராஜ்யம் முதலாவது ஏற்படுத்தப்பட்டது. இவ்வாறு தேவனது பிரதிநிதியாக இருந்து மனிதன் ஆளுகை செய்தான். ஆனால், சர்வசிருஷ்டிக்கும் உன்னத ஆட்சியாளராக இருப்பவருக்குக் கீழ்ப்படியாமற்போனதினாலே தனது ஜீவனை மட்டுமல்ல, இப்பூமியில் தேவ பிரதிநிதியாக ஆளுகை செய்யக்கூடிய உரிமை, அதிகாரங்கள், ஆசீர்வாதங்கள் அனைத்தையும் இழந்துபோனான். இழந்த அந்த நாள் தொடங்கி, அவன் இராஜாவுக்குரிய அதிகாரம் பறிக்கப்பட்டு மரண ஆக்கினையைப் பெற்ற கலகக்காரனானான். இவ்வாறாக பூமியில் தேவனுக்குரிய இராஜ்யம் அதிவிரைவாக முடிவுற்றது. இஸ்ரயேலில் நிழலாகக் குறுகிய காலம் மட்டுமே செயல்பட்ட அந்த இராஜ்யம் தவிர அதன் பிறகு இன்று வரையிலும் தேவராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படவில்லை.

தேவனுடைய ஏற்றக்காலம் வரும்வேளையில், அதாவது தம்முடைய விலைக்கிரயத்தினால் ஆளுகையைப் பெறும் உரிமைக்காரரானவர் வரும்மட்டும், ஆக்கினைக்குள்ளான ஜீவனோடு இருக்கும் மனிதன், அவனுடைய சொந்த யோசனைகளாலும், ஆற்றலாலும் இப்பூமியின்மேல் ஆளுகைப்புரிய அனுமதி நீட்டிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏதேனில் மனிதன் தன் ஜீவனுக்கான உரிமையையும் இவ்வுலகை ஆளுகின்ற உரிமையையும் இழந்துபோனாலும் இவையனைத்தும் உடனுக்குடன் அவனிடத்திலிருந்து எடுக்கப்படவில்லை.

நமது கர்த்தர் தம் மரணத்தினால் மனிதனை மீட்டு, விலைக்கு வாங்கினதோடு மாத்திரமல்ல, இவ்வுலகை ஆளும் உரிமையையும் அவன் ஆதியில் பெற்றிருந்த முழுச் சுதந்தரத்தையும் மீட்டார். அவ்வாறு விலைக்கு வாங்கினதின் மூலம் அவரிடத்திலேயே உரிமைப் பத்திரம் இருக்கிறது. தற்போது அவரே உண்மையான சுதந்தரவாளி. ஏற்றவேளையில் சீக்கிரமாக அவர் விலைக்கு வாங்கினதை தமக்குச் சொந்தமாக்குவார். (எபேசி. 1:14) மனிதனை அடிமைப்படுத்துவதற்காக விலைக்கு வாங்காமல், அவனை முந்தின பூரண நிலைக்கு சீர்ப்பொருந்தச் செய்ய வாங்கினது போலவே இவ்வுலகை ஆளுகை புரியும் அதிகாரத்திலும் இருக்கும். மனிதன் தேவ சித்தத்திற்கு இசைந்து இவ்வுலகில் ஆளுகைசெய்யும் தகுதியை மீண்டும் அடையும்பொழுது மனிதனுக்குரிய முந்தைய அனைத்து ஆசீர்வாதங்களையும் ஆளுகையையும் அவனுக்கு திரும்ப கொடுப்பதற்காகவே வாங்கியிருக்கிறார். இதன் காரணமாக மேசியாவின் ஆட்சி இவ்வுலகில் நித்தியத்திற்கும் இருக்காது. அனைத்து கலகம் மற்றும் கீழ்படியாமையும் தமது பலத்த இருப்புக்கோல் அரசாட்சியால் ஒடுக்கிக் கீழ்ப்படுத்தி, விழுந்துபோன சந்ததியாரை முந்தைய பூரணநிலைக்குக் கொண்டுவந்து, தேவன் தாம் ஆதியில் ஏற்பாடு செய்திருந்த ஒழுங்குக்கு இசைய பூமியை ஆளுகை செய்யும் முழுத் தகுதியை அடையும்வரைக்கும் அவரது ஆட்சி தொடரும். இவ்வாறு தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட பிரதிநிதியாகிய மனிதனுக்குக் கீழாக பூமியில் மறுபடியும் தேவனுடைய இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும்.

யூத யுகத்தில் தேவன் இஸ்ரயேலரை தமது இராஜ்யமாக மோசே மற்றும் நியாயாதிபதிகளின் கீழ் அமைத்தார். ஒரு மக்களாட்சியாகவே

அதை அமைத்தார். ஆனாலும் அது நிழலான இராஜ்யமாகவே இருந்தது. அதன் பின்பு ஏற்படுத்தப்பட்ட, விசேஷமாக தாவீது மற்றும் சாலொமோனால் ஆளப்பட்ட எதேச்சாதிகார அரசு, வாக்குத்தத்தம்பண்ணப்பட்ட மேசியாவின் அரசாட்சிக்கு சில வகைகளில் நிழலாக அமைந்தது. இஸ்ரயேலர் தங்களைச் சுற்றியிருந்த மற்ற ஜாதியாரைப்போல் அல்லாமல், யேகோவாவைத் தங்கள் இராஜாவாகக் கொண்டு அவர்களை ஆட்சிசெய்த இராஜாக்கள் தேவனுக்கு ஊழியஞ்செய்தார்கள் என்று நாம் சங்கீதம் 78:70–71–இல் வாசிக்கின்றோம். 2 நாளாகமம் 13:8; 1 நாளாகமம் 29:23–லும் இவ்வுண்மை வலியுறுத்திச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இஸ்ரயேல் "தேவனுடைய இராஜ்யம்" என்றும், "சாலொமோன் தன் தந்தையாகிய தாவீதின் ஸ்தானத்தில் கர்த்தருடைய சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்தான்" என்றும் உறுதியாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. தாவீதுக்கு நாற்பது வருடத்திற்கு முன்னர் முதல் இராஜாவாகிய சவுல் அதே சிங்காசனத்தில் அமர்ந்து ஆட்சிபுரிந்தான்.

இஸ்ரயேல் ஜனங்கள் கர்த்தருக்கு எதிராகப் பாவஞ்செய்தபொழுது அவர்களைப் பலமுறை தண்டித்து, முடிவாக அவர்களது அரசாட்சியை முற்றிலுமாக அகற்றினார். தாவீதின் சந்ததியில் கடைசி இராஜாவாக ஆட்சிப்புரிந்த சிதேக்கியாவின் நாட்களில் இராஜரீக அதிகாரம் நீக்கப்பட்டது. அவ்வேளையில் நிழலான தேவராஜ்யம் கவிழ்க்கப்பட்டது.

இதே சம்பவத்தைக்குறித்த தேவனுடைய தீர்மானம் என்ன என்பதை தேவ வசனங்கள் கூறுவதைப் பார்ப்போம். "இஸ்ரயேலை ஆளுகிற அவபக்தியுள்ள துன்மார்க்க அதிபதியே, அக்கிரமத்திற்கு முடிவு வருங்காலத்தில் உன் நாள் வந்தது. பாகையைக் கழற்று, கிரீடத்தை எடுத்துப்போடு; அது இனி முன்போலிராது... அதைக் கவிழ்ப்பேன், கவிழ்ப்பேன், கவிழ்ப்பேன்; உரிமைக்காரனானவர் வருமட்டும் அது இல்லாதிருக்கும்; அவருக்கே அதைக் கொடுப்பேன்." (எசேக். 21:25–27) இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேறுதலாக பாபிலோன் இராஜா இஸ்ரயேலுக்கு விரோதமாக வந்து, அவர்களது இராஜாவை அரியணையிலிருந்து அகற்றி, ஜனங்களைச் சிறைப்பிடித்துச் சென்றான். அதன்பிறகு பெர்சியனாகிய கோரேசின் மூலம் இத்தேசம் திரும்பக் கட்டப்பட்டப்போதிலும், அதன் பிறகு வந்த பேரரசுகளான மேதோ பெர்சியா,

கிரேக்கம், ரோம் ஆகியவற்றிற்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களாகவும், அவர்களுக்கு வரிச் செலுத்துபவர்களாயும் இருந்து, இறுதியில் கிபி 70–இல் தேசமே அழிக்கப்பட்டு, அவர்கள் அனைத்து தேசங்களுக்கும் சிதறடிக்கப்பட்டனர்.

மனிதன் விழுந்துபோன பிறகு தேவன் இஸ்ரயேல் இராஜ்யத்திற்கு மட்டுமே அரசாங்கத்தையும், சட்டங்களையும் கொடுத்து தம்முடையதாக அங்கீகரித்தார். அவர்களோடேகூட ஏராளமான தேசங்கள் இருந்தபோதிலும், அந்தத் தேசத்தார் தேவனே தங்களது தேசத்தை உண்டாக்கினவர் என்றும், தங்களது இராஜாக்களை அவரே ஏற்படுத்தினார் என்றும் உரிமைபாராட்டவில்லை. சிதேக்கியாவிடம் இருந்து இராஜ்யபாரம் அகற்றப்பட்டு இஸ்ரயேல் இராஜ்யம் கவிழ்க்கப்பட்டப்பொழுது இவ்வுலகத்தின் நீதியுள்ள சுதந்தரவாளியான கிறிஸ்து வந்து தம்முடையதாக உரிமைப்பாராட்டும்வரை அது கவிழ்க்கப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்று கட்டளையிடப்பட்டது. இவ்வாறாக தேவனுடைய இராஜ்யம் இவ்வுலகில் மீண்டும் ஆரம்பிக்கப்படும்வரை அதிகாரத்தில் இருக்கும் அனைத்து ராஜ்யங்களும் "இப்பிரபஞ்சத்தின் அதிபதியின்" கீழுள்ள "இவ்வுலக ராஜ்யங்கள்" என்று அழைக்கப்படுகிறது. இக்காரணத்தினால் இந்த இராஜ்யங்களில் ஏதோ ஒன்று தான் தேவனுடைய இராஜ்யமென்று உரிமைகொண்டாடினால் அது உண்மையான கருத்தல்ல. கிறிஸ்துவின் முதலாம் வருகையின்போதும் தேவராஜ்யம் ஸ்தாபிக்ககப்படவில்லை. (லூக். 19:12) அந்தக் காலந்துவங்கி, கிறிஸ்துவோடு சிங்காசனத்தில் உடன் சுதந்தரர்களாக ஆளுகை செய்யும் தகுதியுள்ளவர்களாக இருக்கப் போகிறவர்களை தேவன் உலகத்திலிருந்து தேர்ந்தெடுத்து வருகிறார். கிறிஸ்து தம் இரண்டாம் வருகைக்கு முன்பாக தமது இராஜ்யம் வல்லமை மற்றும் , மகிமையை எடுத்துக் கொண்டு ஆளுகை செய்யமாட்டார்.

இஸ்ரயேல் இராஜ்யத்தைத் தவிர மற்ற இராஜ்யங்கள் "புறஜாதியாரின் இராஜ்யங்கள்" என்றும், "இப்பிரபஞ்சத்தின் தேவனாகிய" சாத்தானின் கீழுள்ள "இவ்வுலகத்தின் இராஜ்யங்கள்" என்றும் வேதத்தின்படி அழைக்கப்படுகின்றன. சிதேக்கியாவின் நாட்களில் இருந்த தேவனுடைய இராஜ்யம் அகற்றப்பட்ட பிற்பாடு, தேவனால் அங்கீரிக்கக்கூடிய அல்லது அவரது சட்டங்களையோ அல்லது அவரால் விசேஷமாக மேற்பார்வையிடப்படுகிற ஆட்சி முறையையோ உள்ள எந்த

அரசாங்கமும் உலகத்தில் இருந்ததுமில்லை. ஆனால் தேவராஜ்யம் இவ்வுலகத்தில் இல்லாத காலத்தில் எருசலேமும், உலகமும் புறஜாதியாரின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டிருக்கும் என்று இயேசு வெளியரங்கமாக அறிவித்தபடியால் (லூக். 21:24) புறஜாதியாரின் அரசாங்கங்களைத் தேவன் மறைமுகமாக அங்கீகரித்தார் என்று எண்ணலாம்.

தேவராஜ்யம் இல்லாத இந்தக்காலம் அல்லது தேவனுடைய செங்கோலும், அரசாங்கமும் எடுக்கப்பட்ட காலம் துவக்கி, கிறிஸ்துவின் மகிமையிலும் மாபெரும் வல்லமையிலும் ராஜ்யம் திரும்பவும் அமைக்கப்படும் காலத்திற்கும் இடைப்பட்டக்காலம், வேதாகமத்தில் "புறஜாதியாரின் காலங்கள்" என்றழைக்கப்படுகிறது. "இவ்வுலகின் இராஜ்யங்கள்" ஆளுவதற்கு குறிப்பிட்ட "காலங்கள்" அல்லது வருடங்கள் அனுமதிக்கப்படுகின்றன. அவ்வாறே மேசியாவின் கீழான தேவனது இராஜ்யத்தின் காலமும் வேதத்தில் குறிக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

"புறஜாதியாரின் அரசாங்கங்கள்" தீமை நிறைந்தவைகளாக இருந்தபோதிலும் தேவனால் ஞானமான நோக்கத்திற்காக நியமிக்கப்பட்டன அல்லது அனுமதிக்கப்பட்டன. (ரோமர் 13:1) மனிதர்களது அபூரணத்தன்மையும், அநீதியான ஆட்சிமுறையும் பாவம் பெருகியிருப்பதனை வெளிக்காண்பிப்பதற்கு அடையாளமாகவும், பொதுவான படிப்பினையாகவும் இருப்பதோடு விழுந்துபோன மனிதன் தனக்குத்தானே மனநிறைவோடு தன்னை ஆண்டுகொள்ள முடியாது என்பதையும் நிரூபிக்கிறது. அவர்களது சொந்த நோக்கங்களின்படி தங்களால் முடிந்தளவு செய்வதற்கு தேவன் அனுமதிக்கிறார். ஆனால் அவைகளால் தமது திட்டத்திற்கு இடையூறு ஏற்படும்போது தேவன் அவர்களுடையதை ரத்து செய்கிறார். அனைத்துக் காரியங்களும் நன்மைக்கேதுவாகவே கிரியை செய்யும்படியும், முடிவில் "மனிதனுடைய கோபமும் அவருடைய மகிமையை விளங்கப்பண்ணும்படியும்" தேவன் வடிவமைத்து நடத்தி வருகிறார். (சங். 76:10) நன்மை செய்யாமலும், போதனைகளை கற்பிக்காமலும், ஒரு நோக்கமும் இல்லாமலும் உள்ளவைகளை அவர் கட்டுப்படுத்துகிறார்.

ஒரு பரிபூரணமான அரசாங்கத்தை மனிதனால்

ஏற்படுத்தக்கூடாததற்குக் காரணம் விழுந்துபோன பாவ நிலைமையினால் உண்டான பலவீனம்தான். இந்த பலவீனங்கள் ஒரு பரிபூரண அரசாங்கத்தை ஏற்படுத்தும் மனித முயற்சிகளுக்கு தடைக்கற்களாய் இருக்கின்றன. உன்னத இராஜாவாகிய தேவனுக்கு விரோதமாக முதல் மனிதனை கீழ்ப்படியாமைக்குள் வீழ்த்திய சாத்தான், இவைகளை தனக்கு சாதகமாக்கிக்கொள்கிறான். மனிதனது பலவீனங்களை தொடர்ந்து தனக்குச் சாதகமாக்கிவரும் சாத்தான் தீமையை நன்மையாகவும் நன்மையைத் தீமையாகவும் காணும்படிச் செய்து, தேவனது திட்டங்களையும் குணாதிசயங்களையும் தவறாக அறிவித்து சத்தியத்தைக் கேளாதபடி மனிதனது மனக்கண்களையும் குருடாக்கிவருகிறான். இவ்வாறு கீழ்ப்படியாமையின் பிள்ளைகளிடத்தில் அவன் கிரியை செய்து (எபே. 2:2) தனது சித்தத்தை நிறைவேற்றும்படிக்கு அவர்களை அடிமைப்படுத்தியிருக்கிறான். நம் கர்த்தரும், அப்போஸ்தலர்களும் அழைக்கிறபடி அவன் தன்னை உலகத்தின் அதிபதியாக உயர்த்திக்கொண்டான். (யோவா.14:30; 12:31) உரிமையின்படி அவன் இவ்வுலகத்தின் அதிபதியல்ல, வஞ்சகத்தினாலும், ஏமாற்று வித்தையினாலும் விழுந்துபோன மனிதரைத் தன்னுடைய கட்டுப்பாட்டிற்குக் கொண்டுவந்து அவர்களுடைய சுதந்தரத்தைப் பறித்து இவ்வுலகத்தின் அதிபதியாயிருக்கிறான். அவன் அபகரிப்பவனாக இருப்பதினால் அவன் திடீரென தள்ளப்படுவான். இவ்வுலகின் அதிபதிக்குரிய உண்மையான உரிமையை அவன் பெற்றிருப்பானாகில் இவ்வாறு தள்ளப்பட மாட்டான்.

தற்காலத்தில் நடைபெற்றுவருகிற பூமியின் ஆளுகையில் காணப்படுகிறதும், காணப்படாததுமாகிய இருவித ஆளுகையின் பிரிவுகள் உள்ளதை காணலாம். இதில் காணக்கூடாதவைகள் ஆவிக்குரியவைகளாகவும் காணக்கூடியவைகள் மனிதனுக்குரியவைகளாகவும் இருக்கிறது. காணக்கூடிய பூமியின் அரசாங்கங்கள் ஆவிக்குரிய அதிகாரப் பிரபுவாகிய சாத்தானின் கட்டுப்பாட்டில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவில் உள்ளது. இவ்வாறு சாத்தான் இந்த அதிகாரத்தைப் பெற்றிருந்ததால்தான், தனது ஆளுகைக்குட்பட்டு நம் கர்த்தருக்கு இவ்வுலகின் ஆளுகையை அளிப்பதாகக் கூறினான். (மத். 4:9) புறஜாதியாரின் காலம் நிறைவடையும்போது தற்கால இருவித ஆளுகையும்

(ஆவிக்குரிய, பூமிக்குரிய) அகற்றப்படும். அப்பொழுது சாத்தான் கட்டப்பட்டு இவ்வுலகின் இராஜ்யங்கள் கவிழ்க்கப்படும்.

விழுந்துபோன, குருடாக்கப்பட்ட, தவிக்கின்ற சிருஷ்டிகள் நூற்றாண்டுகளாக அதன் தேய்ந்துபோன வழியில் வருந்திச் செல்ல முயற்சித்து, ஒவ்வொரு அடி முன்வைக்கும் போதும் தோல்வியைத் தழுவி, நல்ல முயற்சிகளை எடுத்தும் அதற்குரிய பலன் கிடைக்காமல் தவித்து வந்தபோதிலும், தங்களுடைய தத்துவ ஞானிகள் கனவு கண்ட பொற்காலம் சமீபித்திருக்கிறது என்ற நம்பிக்கையில் இருந்து வந்திருக்கிறது. அவர்கள் எதிர்ப்பார்த்திருப்பதற்கும் அவர்கள் நம்பியிருக்கிறதும், ஏக்கத்தோடு தவிக்கிறதற்கும் மேலான மாபெரும் விடுதலையானது, அவமதிக்கப்பட்ட நசரேயனும் அவரது பின்னடியார்களும் தேவபுத்திரர்களாக கூடிய விரைவில் இராஜ்யத்தின் வல்லமையில் வெளிப்பட்டு அவர்கள் மூலமே அந்த விடுதலைப் பெறுவார்கள் என்பதை அறியாதிருக்கிறார்கள். (ரோமர் 8: 22,19)

தற்கால தீமையான அரசாங்கங்கள் தேவனால் அனுமதிக்கப்பட்டிருப்பதையும், இந்த இராஜ்யங்களால் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என அவரால் குறிக்கப்பட்ட காரியங்கள் நடந்தேறினவுடன் அவைகள் நீக்கப்பட்டு, கடைசியாக ஒரு நல்ல அரசாங்கத்தை கொண்டுவரும்படியான அவரது திட்டத்தைப் பற்றியும் தமது பிள்ளைகள் அறியாதிருந்து, இருளில் தவிக்க தேவனுக்கு மனமில்லை. தேவன் தமது தீர்க்கத்தரிசிகள் மூலமாக இவ்வுலக இராஜ்யங்களைக் குறித்த பல்வேறு காட்சிகளை நமக்குத் கொடுத்திருக்கிறார். சமாதானப் பிரபுவாகிய மேசியாவின் நீதியான நித்திய இராஜ்யம் ஏற்படுத்தப்படும்பொழுது இவ்வுலகத்தின் இராஜ்யங்கள் அகற்றப்படும் என்று நமக்குக் காண்பித்து நம்மை உற்சாகப்படுத்துகிறார்.

மனிதன் தற்காலத்தில் ஆட்சிசெய்து வருவது யேகோவாவின் சித்தத்திற்கும், வல்லமைக்கும் எதிரானதல்ல. இது தம்மால் அனுமதிக்கப்பட்டதே என்று காண்பித்திருக்கிறார். தேவன் நேபுகாத்நேச்சாருக்கு கொடுத்த செய்தியில், நான்கு மாபெரும் இராஜ்யங்களான பாபிலோன், மேதோ– பெர்சியா, கிரேக்கம், ரோம்

ஆகியவை கிறிஸ்துவின் இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும்வரை ஆட்சிசெய்ய தேவன் அனுமதித்திருந்தார் என்று காண்பித்திருக்கிறார். (தானி. 2:37–43) இது இந்த உலக இராஜ்யங்கள் எப்பொழுது முடிவுக்கு வருமென்று காண்பிக்கிறது.

இந்த தீர்க்கத்தரிசன கருத்துகளை நாம் தற்போது கண்ணோக்குகிறபடி, நிழலான கர்த்தரின் இராஜ்யமாகிய இஸ்ரயேல் இராஜ்யம் கவிழ்க்கப்பட்டவுடன், முதலாவது ஆட்சி பாபிலோனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதை நினைவுபடுத்துவோமாக.

பூமிக்குரிய இராஜ்யங்களைக்குறித்து நேபுகாத்நேச்சார் கண்ட தரிசனம்

தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற அதிகாரங்களுக்குக் கீழ்ப்படியும்படி கட்டளையிடப்பட்டிருக்கிற நமக்கு “தேவ வசனத்தினால் உண்டாகும் பொறுமையினாலும் ஆறுதலினாலும் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாகும்படிக்கு முன்பு எழுதியிருக்கிறவைகளெல்லாம் நமக்குப் போதனையாக எழுதியிருக்கிறது.” (ரோமர் 15:4; 13:1) இவ்வாறு எழுதப்பட்டவைகளில் நேபுகாத்நேச்சார் கண்ட கனவும் அதற்கு தீர்க்கதரிசியின் மூலமாகக் கொடுக்கப்பட்ட தெய்வீக விளக்கமும் அடங்கியுள்ளது. (தானி. 2:31–45)

தானியேல் கனவை விவரித்துச் சொன்னதாவது: “இராஜாவே, நீர் ஒரு பெரிய சிலையைக் கண்டீர்; அந்தப் பெரிய சிலை மிகுந்த பிரகாசமுள்ளதாயிருந்து; அது உமக்கு எதிரே நின்றது; அதின் ரூபம் பயங்கரமாயிருந்தது. அந்தச் சிலையின் தலை பசும்பொன்னும், அதின் மார்பும் அதின் புயங்களும் வெள்ளியும், அதின் வயிறும் அதின் தொடையும் வெண்கலமும், “அதின் கால்கள் இரும்பும், அதின் பாதங்கள் பாதி இரும்பும் பாதி களிமண்ணுமாயிருந்தது. நீர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே, கைகளால் பெயர்க்கப்படாத ஒரு கல் பெயர்ந்து உருண்டுவந்தது; அது அந்தச் சிலையை இரும்பும் களிமண்ணுமாகிய அதின் பாதங்களில் மோதி, அவைகளை நொறுக்கிப்போட்டது.”

"அப்பொழுது அந்த இரும்பும், களிமண்ணும், வெண்கலமும், வெள்ளியும், பொன்னும் ஏகமாய் நொறுங்குண்டு, கோடைக்காலத்தில் போரடிக்கிற களத்திலிருந்து பறந்துபோகிற பதரைப்போலாயிற்று; அவைகளுக்கு ஓர் இடமும் கிடையாதபடி காற்று அவைகளை அடித்துக்கொண்டுபோயிற்று; சிலையை மோதின கல்லோவென்றால், ஒரு பெரிய பர்வதமாகி பூமியெல்லாம் நிரப்பிற்று.

"சொப்பனம் இதுதான். அதின் அர்த்தத்தையும் இராஜ சமூகத்தில் தெரிவிப்போம். இராஜவே, நீர் இராஜாதி இராஜவாயிருக்கிறீர்; பரலோகத்தின் தேவன் உமக்கு இராஜரீகத்தையும், பராக்கிரமத்தையும், வல்லமையையும், மகிமையையும் அருளினார். (அப்போதுதான் புறஜாதியாரின் இராஜ்யங்கள் தேவனால் அங்கீரிக்கப்பட்டிருந்தது). சகல இடங்களிலுமுள்ள மனுப்புத்திரரையும், வெளியின் மிருகங்களையும், ஆகாயத்துப் பறவைகளையும் அவர் உமது கையில் ஒப்புக்கொடுத்து, உம்மை அவைகளையெல்லாம் ஆளும்படிச் செய்தார். பொன்னான அந்தத் தலை நீரே.

"உமக்குப் பிறகு உமக்குக் கீழ்த்தரமான (வெள்ளி) வேறொரு இராஜ்யம் தோன்றும்; பின்பு பூமியையெல்லாம் ஆண்டுகொள்ளும் வெண்கலமான மூன்றாம் இராஜ்யம் ஒன்று எழும்பும். நாலாவது இராஜ்யம் இரும்பைப்போல உரமாயிருக்கும்; இரும்பு எல்லாவற்றையும் எப்படி நொறுக்கி சின்னாபின்னமாக்குகிறதோ, அப்படியே அது நொறுக்கிப்போடுகிற இரும்பைப்போல் அவைகளையெல்லாம் நொறுக்கித் தகர்த்துப்போடும். பாதங்களும், கால்விரல்களும் பாதி குயவனின் களிமண்ணும், பாதி இரும்புமாயிருக்க நீர் கண்டீரே, அந்த இராஜ்யம் பிரிக்கப்படும்; ஆகிலும் களிமண்ணோடே இரும்பு கலந்திருக்க நீர் கண்டபடியே இரும்பினுடைய உறுதியில் கொஞ்சம் அதில் இருக்கும். கால் விரல்கள் பாதி இரும்பும் பாதி களிமண்ணுமாய் இருந்தது என்னவென்றால், அந்த இராஜ்யம் ஒரு பங்கு உரமும், ஒரு பங்கு நெரிசலுமாய் இருக்கும்."

பூமியில் முன்பு ஆட்சிசெய்த சிறுசிறு பேரரசுகளைக் குறித்தும், தானியேல் கூறின நான்கு பேரரசுகளைப் பற்றியும் வரலாறு படிக்கும் மாணவர்கள் சுலபமாகப் புரிந்துகொள்வார்கள். அந்த இராஜ்யங்கள் அகில

உலகப் பேரரசுகள் என்றழைக்கப்படுகின்றன. அதில் முதலாவது பொன்னினாலான தலை பாபிலோன் இராஜ்யம் **(38–**வது வசனம்); மேதோ பெர்சியர்கள் இதைக் கைப்பற்றி இரண்டாவது ஆட்சியைப் பிடித்தனர். மேதோ பெர்சியர் மார்புப்பகுதியாகிய வெள்ளியைக் குறிக்கும். மேதோ பெர்சியரைத் தோற்கடித்த கிரேக்கர்கள் மூன்றாவது ஆட்சியைப் பிடித்தனர். கிரேக்கர் வெண்கலத்தால் ஆன உடலின் வயிற்றுப் பகுதியைக் குறிக்கிறது. அடுத்து வந்த ரோமப் பேரரசு நான்காவதாக உறுதியான ஆட்சியாக இருந்தது. இவர்கள் பலமுள்ள இராஜ்யமாக, இதன் கால்கள் இரும்பும், பாதங்கள் பாதி இரும்பும் பாதி களிமண்ணுமாகக் கலந்திருந்தது. இதில் முதல் மூன்று பேரரசுகள் அகன்றுபோயின. நான்காவதாக ரோமப் பேரரசு நமது கர்த்தரின் பிறப்பின்போது, உலகளவில் அதிகாரஞ் செலுத்தியது என லுக்கா **2:1–**ஆம் வசனத்திலிருந்து அறியலாம். "உலகமெங்கும் குடிமதிப்பு எழுதப்பட வேண்டுமென்று அகஸ்துராயனால் கட்டளைப் பிறந்தது."

இரும்புப் பேரரசாக விளங்கிய ரோம், முந்தய பேரரசுகளைவிட அதிக பலமிக்கதாகவும், அதிகக்காலம் நீடித்தும் இருந்தது. ரோமப் பேரரசு தற்கால ஐரோப்பா தேசங்களில் இன்னும் தொடர்ந்து ஆட்சிப்புரிந்து வருவதை உண்மையாகவே நாம் காண்கிறோம். தற்கால ஐரோப்பா தேசங்கள் சிலையின் பத்து விரல்களைக் குறிக்கின்றன. களிமண் இரும்போடு கலந்திருக்கிற நிலைமையானது சபையும், அரசாங்கமும் (மதமும், அரசியலும்) சேர்ந்திருப்பதைக் குறிக்கிறது. இவ்வாறு கலந்திருப்பதை வேதாகமம், "பாபிலோன்," "குழப்பம்" என்று கூறுகிறது. உண்மையான தேவராஜ்யத்திற்கு அடையாளமாக கல் இருக்கிறது என்பதை நாம் இனி பார்க்கப்போகிறோம். ஆனால் குழப்பம் நிறைந்த பாபிலோன் களிமண்ணாக இருந்தாலும், பார்ப்பதற்குக் கல் போன்ற தோற்றம் அளிக்கின்றது. இவ்வாறு களிமண்ணாகிய பாபிலோன், இரும்பாகிய ரோம இராஜ்யத்தில் சிறுசிறு பகுதிகளாக சேர்ந்திருக்கிறது. சபையும், அரசாங்கமும் கலந்த இந்த அமைப்பு இவ்வுலக இராஜ்யங்களோடு திருமணம் செய்து கொண்டதற்கு ஒப்பாக உள்ளது. பெயர் கிறிஸ்தவ சபைகளைக் கர்த்தர் பாபிலோன் – குழப்பம் என்று அழைக்கிறார். இது தன்னை கிறிஸ்தவ தேசங்கள்– கிறிஸ்துவின் இராஜ்யம் என்று அழைத்துக் கொண்டது. தானியேல் விளக்குகிறதாவது: "நீர் இரும்பைக் களிமண்ணோடே கலந்ததாகக்

கண்டீரே, அவர்கள் மற்ற மனுஷரோடே சம்பந்தம் கலப்பார்கள்; ஆகிலும் இதோ, களிமண்ணோடே இரும்பு கலவாததுபோல அவர்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் ஒட்டிக்கொள்ளாதிருப்பார்கள். அந்த இராஜாக்களின் நாட்களிலே, பரலோகத்தின் தேவன் என்றென்றைக்கும் அழியாத ஓர் இராஜ்யத்தை எழும்பப் பண்ணுவார்; அந்த இராஜ்யம் வேறே ஜனத்திற்கு விடப்படுவதில்லை; ஒரு கல் கையால் பெயர்க்கப்படாமல் மலையிலிருந்து பெயர்ந்து, உருண்டுவந்து, இரும்பையும், வெண்கலத்தையும், களிமண்ணையும், வெள்ளியையும், பொன்னையும் நொறுக்கினதை நீர் கண்டீரே, அப்படியே அது அந்த இராஜ்யங்களையெல்லாம் நொறுக்கி, நிர்மூலமாக்கி தானோ என்றென்றைக்கும் நிற்கும்.'' (தானி. 2:43, 44)

புறஜாதியாரின் அரசாங்கங்கள் எப்பொழுது முடிவடையும் என்று தானியேல் இங்குக் கூறவில்லை. ஆனால் இது பற்றி வேதாகமத்தில் வேறு பகுதிகளில் காண்கிறோம். முன்னுரைக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சியும் முடிவு சமீபமாயிற்று, வாசலருகே நிற்கிறது என்று காண்பிக்கிறது. பரலோகத்தின் தேவன், தாம் ஏற்படுத்துவதாக வாக்குத்தத்தம்பண்ணின இராஜ்யம் இதுவே என்றும், இந்தத் தீர்க்கத்தரிசனங்கள் நிறைவேறும்படியாகவே மற்ற அனைத்து இராஜ்யங்களையும் தகர்த்து அழித்ததாகவும் போப்பு மார்க்கம் தன்னை உயர்த்தி உரிமைப்பாராட்டினது. ஆனாலும் உண்மை என்னவென்றால், இரும்பும் களிமண்ணும் சேர்ந்ததுபோல் பெயர்சபையானது பூமிக்குரிய பேரரசுகளுடன் இணைந்தது. போப் மார்க்கம் ஒருக்காலம் தேவனுடைய உண்மையான இராஜ்யமாக இருந்ததில்லை. மாறாக போலி இராஜ்யமாகவே இருந்தது. போப் மார்க்கம் பூமிக்குரிய இராஜ்யங்களை அழித்து ஒழிக்கவில்லை என்பதற்குச் சிறந்த உதாரணம் என்னவென்றால், அவர்கள் இன்னும் நிலைக்கொண்டிருப்பதுதான். களிமண் தற்போது காய்ந்து நொறுங்கிவிடும் தன்மையில் உள்ளதால் ஒட்டிக் கொள்ளும் தன்மையை இழந்து, இரும்பும் களிமண்ணும் உடைபடக்கூடிய அடையாளங்கள் வெளிப்படுகின்றன. உண்மை இராஜ்யமான ''கல்'' மோதும்போது அவைகள் விரைவில் நொறுக்கப்படும்.

தானியேல் தொடர்ந்து தன் விளக்கத்தைக் கூறுவதாவது: ''ஒரு கல் கையால் பெயர்க்கப்படாமல் மலையிலிருந்து பெயர்ந்து உருண்டு வந்து,

இரும்பையும், வெண்கலத்தையும், களிமண்ணையும், வெள்ளியையும், பொன்னையும் நொறுக்கினதை நீர் கண்டீரே, அப்படியே அது அந்த இராஜ்யங்களையெல்லாம் நொறுக்கி, நிர்மூலமாக்கி தானோ என்றென்றென்றைக்கும் நிற்கும். இனிமேல் சம்பவிக்கப்போகிறதை மகாதேவன் இராஜாவுக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்; சொப்பனமானது நிச்சயம், அதின் அர்த்தம் சத்தியம் என்றான்.'' (தானி. 2:44–45)

கையால் பெயர்க்கப்படாத ஒரு கல் பெயர்ந்து வந்து புறஜாதியாரின் வல்லமைகளையும், அதிகாரங்களையும் நொறுக்கினது. அக்கல் தேவராஜ்யமாகிய உண்மை திருச்சபையைக் குறிக்கிறது. சுவிசேஷ யுகத்தின்போது இந்தக் கல்லாகிய இராஜ்யம் மனிதக் கைகளினால் அல்ல, சத்திய ஆவியின் வல்லமையினாலும், காணக்கூடாத யேகோவா தேவனின் வல்லமையினாலும் அதன் வருங்கால நிலைமைக்காகவும், மேன்மைக்காகவும் வடிவமைக்கப்பட்டு, செதுக்கப்பட்டு, மெருகேற்றப்படுகிறது. முழுவதும் வெட்டப்பட்டு முடிந்தவுடன் அது இவ்வுலக இராஜ்யங்களை அடித்து நொறுக்கும். ஜனங்களையல்ல, சிலையில் உருவகமாகக் கூறப்பட்ட அரசாங்கங்களையே அழிக்கும். ஜனங்களோ மீட்கப்படுவார்கள். மனிதனது ஜீவனை அழிக்க நம் கர்த்தராகிய இயேசு வராமல், இரட்சிக்கவே வந்தார். (யோவா. 3:17)

கல், ஆயத்தமாக்கப்படும் வேளையில், வெட்டப்படும்பொழுது, வருங்காலத்திற்குத் தயாராகும் சின்னஞ்சிறு மலைக்கு ஒப்பாகக்கூறலாம். அவ்வாறே சபையும் சில சமயங்களில் தேவராஜ்யத்திற்கு ஒப்பிட்டு சொல்லப்படுகிறது. கல்லானது சிலையின்மேல் மோதும்வரை அது பர்வதமாவதில்லை. அவ்வாறே ''கர்த்தருடைய நாளும்,'' தேசங்களின்மேல் வரும் ''கோபாக்கினையின் நாளும்'' அல்லது ''உபத்திரவக்காலமும்'' முடிந்தப்பிறகே, சபையாகிய தேவனுடைய இராஜ்யம் முழு உலகத்தையும் நிரப்பும். மேலும் அந்த இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும்போது, மற்ற எல்லா அதிகாரங்களும் சபையின் கீழாகக் கொண்டுவரப்படும்.

கிறிஸ்துவின் சபையில் ஜெயங்கொள்பவர்களுக்கு நம் கர்த்தர் ஏற்படுத்தின வாக்குத்தத்தத்தை இப்பொழுது நினைவுகூருவோம்: ''ஜெயங்கொள்ளுகிறவனெவனோ அவனும் என்னுடைய சிங்காசனத்தில்

என்னோடேகூட உட்காரும்படி அருள்செய்வேன்.'' ''ஜெயங்கொண்டு முடிவுபரியந்தம் என் கிரியைகளைக் கைக்கொள்ளுகிறவனெவனோ அவனுக்கு நான் என் பிதாவினிடத்தில் அதிகாரம் பெற்றதுபோல ஜாதிகள்மேல் அதிகாரம் கொடுப்பேன். அவன் இருப்புக் கோலால் அவர்களை ஆளுவான்; அவர்கள் மண்பாண்டங்களைப்போல நொறுக்கப்படுவார்கள். (வெளி. 3:21; 2:26, 27; சங். 2:8–12) இருப்புக் கோலானது அழித்து ஒழிக்கும் பணியைச் செய்து முடித்தப் பிறகு, அந்தக் கரம் இனி அரவணைத்து குணப்படுத்தத் திரும்பும். ஜனங்கள் கர்த்தரிடத்திற்குத் திரும்புவார்கள். அவர் அவர்களைக் குணப்படுத்துவார். அவர்களுக்குச் சாம்பலுக்குப் பதிலாக சிங்காரத்தையும், துக்கப்படுகிறவர்களுக்கு ஆனந்ததைலத்தையும், ஒடுங்கின ஆவியுடையவர்களுக்கு துதியின் உடையையும் கொடுத்து அவர்களைக் குணப்படுத்துவார். (ஏசா. 19:22; எரே. 3:22, 23; ஓசி. 6:1; 14:4; ஏசா. 2:3)

தானியேல் கண்ட பூமிக்குரிய இராஜ்யங்களின் தரிசனம்

நேபுகாத்நேச்சார் கண்ட தரிசனத்தில் பூமிக்குரிய பேரரசுகளானது பொன்னிலிருந்து இரும்புக்கு மாறி, இறுதியில் களிமண்ணாக மேன்மை நிலையிலிருந்து தரம் குறைந்து வந்திருப்பதாகக் காண்பிக்கப்பட்டது என்றாலும், உலகத்தின் பார்வையில் அந்த இராஜ்யங்கள் மனித மகிமையையும், சிறப்பையும், வல்லமையையும் எடுத்துக் காண்பிக்கின்றன.

உண்மைத் திருச்சபையாராகிய ''கல்'' வகுப்பார், தெரிந்தெடுக்கப்படும் வேளையில் அல்லது மலையிலிருந்து வெட்டி எடுக்கப்படும்பொழுது, இவ்வுலகத்தின் பார்வையில் மதிப்பற்றதாகவே இருந்தது. அது மனிதரால் தள்ளப்பட்டதும், அற்பமாய் எண்ணப்பட்டதுமாய் இருந்தது. அவர்கள் விரும்பும்படியான எந்த அழகும் அதினிடத்தில் இல்லை. இந்த மாபெரும் சிலையினால் குறிக்கப்பட்ட அரசாங்கங்களினால் தொடர்ந்து வஞ்சிக்கப்பட்டும், துன்புறுத்தப்பட்டும், ஏமாற்றப்பட்டும், ஒடுக்கப்பட்டும் இருந்தாலும் இவ்வுலகம் அதின் ஆட்சியாளர்களை நேசித்து, வியப்படைந்து, புகழ்ந்தும் வந்திருக்கிறது. அவர்களுக்குச் சாதகமாகவும் இருந்து வந்திருக்கிறது. இந்தச் சிலையின் மாபெரும் வெற்றிகளைக் கண்ட பிரதிநிதிகளாகிய அலெக்சாண்டர்களையும்,

சீசர்களையும், நெப்போலியன்களையும் உலகம் உரைநடைகளிலும், சரித்திரங்களிலும் இடம்பெறச் செய்து வானளாவப் புகழ்ந்திருக்கிறது. ஆனாலும் அவர்களுடைய மாண்புகளெல்லாம் தங்கள் உடன் சகோதரராக இருந்தவர்களைக் கொன்று குவித்ததினாலும், அதிகார இச்சையினால் இலட்சக்கணக்கானோரை விதவைகளாகவும், அநாதைக் குழந்தைகளாகவும் ஆக்கினதில் அடங்கியுள்ளது. இப்போதும் அதேவிதமான எண்ணங்களே சிலையின் ''பத்து விரல்களான'' இராஜ்யங்களில் நாம் காண்கிறபடி, பன்னிரண்டு மில்லியனுக்கும் மேற்பட்ட மனிதருக்குப் பயங்கரமான நவீன ஆயுதங்களைக் கொடுத்து, அதேவிதமான அதிகார வல்லமையினால் ஒருவரையொருவர் கொன்று குவிக்கும்படி கட்டளை இடப்பட்டு வருகிறது.

''இப்போதும் அகங்காரிகளைப் பாக்கியவான்கள் என்கிறோம். தீமைச் செய்கிறவர்கள் திடப்படுகிறார்கள்.'' (மல். 3:15) அதன் பின்பு கல் சிலையின்மேல் மோதி அதை நொறுக்கி தேவராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும்போது, ஒடுக்கப்படுகிறவர்கள் அனைவரும் விடுவிக்கப்பட்டு ஆசீர்வதிக்கப்படுவதை நாம் காணாமல் இருக்க முடியுமா? இந்த மாறுதலின்போது சிலகாலம் துன்பமும், பேரழிவும் விளைந்தாலும் இறுதியில் நீதியின் சமாதான பலன்களைக் கொடுக்கும்.

இனி இந்த பூமியின் நான்கு உலகப் பேரரசுகள் தேவனுடைய பார்வையிலும், அவரோடு இசைந்திருக்கிறவர்கள் பார்வையிலும் எப்படிப்பட்டவை என்று பிரியமான தானியேல் தீர்க்கதரிசிக்கு தேவன் தரிசனமாகக் காண்பித்ததை இப்பொழுது பார்ப்போம். இந்த இராஜ்யங்கள் இழிவானதாகவும் மிருகத்தன்மை உள்ளதாகவும் நாம் எண்ணுவதுபோலவே, நான்கு உலகப் பேரரசுகளை, நான்கு பெரிதும், கொடியதுமான மிருகங்களாக தானியேலுக்குக் காண்பிக்கப்பட்டது. தானியேல் கண்ட காட்சியில் வரவிருக்கிற தேவராஜ்யம் (அந்தக் கல்) மகா மேன்மையானதாக நேபுகாத்நேச்சார் கண்டதைக் காட்டிலும் பிரமாண்டமானதாக இருந்தது என்று தானியேல் கூறகிறதாவது: ''இராத்திரி காலத்தில் எனக்கு உண்டான தரிசனத்திலே நான் கண்டது என்னவென்றால்; இதோ, வானத்தின் நான்கு காற்றுகளும் பெரிய சமுத்திரத்தின் மேல் அடித்தது. அப்பொழுது வெவ்வேறு ரூபமுள்ள நான்கு

பெரிய மிருகங்கள் சமுத்திரத்திலிருந்து எழும்பின. முந்தினது சிங்கத்தைப்போலிருந்தது; அதற்கு கழுகின் செட்டைகள் உண்டாயிருந்தது.... பின்பு கரடிக்கு ஒப்பாகிய வேறே இரண்டாம் மிருகத்தைக் கண்டேன்..... அதன்பின்பு சிவிங்கியை (சிறுத்தை) போலிருக்கும் வேறொரு மிருகத்தையும் கண்டேன். ...அதன்பின்பு இராத் தரிசனங்களில் நாலாம் மிருகத்தைக் கண்டேன். அது கெடியும் பயங்கரமும் மகா பலத்ததுமாயிருந்தது. அதற்குப் பெரிய இருப்புப் பற்கள் இருந்தது. அது நொறுக்கிப் பட்சித்து, மீதியானதைத் தன் கால்களால் மிதித்துப்போட்டது; அது தனக்கு முன்னிருந்த எல்லா மிருகங்களைப் பார்க்கிலும் வேற்று உருவமாயிருந்தது. அதற்குப் பத்துக்கொம்புகள் இருந்தது.'' (தானி. 7:2–7)

முதல் மூன்று மிருகங்களின் விவரங்கள் (சிங்கமாகிய பாபிலோன், கரடியாகிய மேதோ பெர்சியா, சிறுத்தையாகிய கிரேக்கம்) அதின் தலைகள், கால்கள், சிறகுகள் போன்ற விவரங்கள் அனைத்தும் அடையாள மொழியில் கூறப்பட்டுள்ளன. இவை தற்போது அதிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததில்லை. ஆதலால் இவற்றை தற்போது விளக்க முற்படாமல் நான்காவது மிருகமாகிய ரோம் பற்றி நாம் முக்கியமாக ஆராய்வோம்.

இந்த நான்காம் மிருகமாகிய ரோம் பற்றி தானியேல் கூறகிறார். ``அதற்குப் பின்பு இராத்தரிசனங்களில் நான்காம் மிருகத்தைக் கண்டேன். அது கெடியும், பயங்கரமும், மகா பலத்ததுமாயிருந்தது. ...அதற்குப் பத்துக் கொம்புகள் இருந்தது. அந்த கொம்புகளை நான் கவனித்திருக்கையில், இதோ, அவைகளுக்கிடையிலே வேறொரு சின்னக்கொம்பு எழும்பிற்று; அதற்கு முன்பாக முந்தின கொம்புகளில் மூன்று பிடுங்கப்பட்டது; இதோ, அந்தக் கொம்பிலே மனுஷர் கண்களுக்கு ஒப்பான கண்களும், பெருமையானவைகளைப் பேசும் வாயும் இருந்தது.'' (தானி. 7:7–8)

இங்கே ரோமப் பேரரசு காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் பத்துக் கொம்புகள் அப்பேரரசின் ஆட்சி அதிகாரப் பிரிவுகளைக் குறித்துக் காண்பிக்கிறது. கொம்பு என்பது அதிகாரத்திற்கு அடையாளமாக உள்ளது. இதற்கிடையில் எழும்பின ஒரு சின்னக்கொம்பு, அவைகளில்

மூன்று கொம்புகளின் ஆட்சி அதிகாரங்களைக் கைப்பற்றி மற்றவைகளின் நடுவே ஆட்சி செய்தது. இது போப்புவின் ஆட்சி அதிகாரம் அல்லது சின்னக்கொம்பு, அதாவது ரோம சபையின் வல்லமை சிறிய அளவில் ஆரம்பித்து, படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்ததைக் காண்பிக்கிறது. இவ்வாறு தன் ஆதிக்கத்தை அதிகரிக்கும் வேளையில் ரோமப் பேரரசின் ஆட்சி அதிகாரங்கள் அல்லது கொம்புகளாகிய மூன்று பிரிவுகள் ஹெரூலி, கீழ் எக்சார்கேட், ஆஸ்டிரோ கோத்ஸ் (The Heruli, The Eastern exarchate and the Ostrogoths) ஆகிய பகுதிகள் பிடுங்கப்பட்டது. எதற்காகவெனில், தன்னை ஒரு சமுதாய அதிகாரத்திற்கு (கொம்பு) உயர்த்திக் கொள்ளவே. கடைசியாக மற்றும் விசேஷமாகக் குறிப்பிடப்படும் இந்தச் சின்னக் கொம்பாகிய போப்பு மார்க்கம், அதன் கண்களின் பெருமையும், தன்னை ஞானியாகக் கூறிக்கொண்டு பெருமையானவைகளைப் பேசும் வாயும் அதாவது பேச்சுக்களும், உரிமைப்பாராட்டுதலும் அதன் குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்களாகும்.

ரோமப் பேரரசைக் குறிக்கும் இந்த நான்காம் மிருகத்திற்குக் குறிப்பிடும்படியான எந்தப் பெயரையும் தானியேல் சூட்டவில்லை. ஆனால் மற்றவைகளோ சிங்கத்தைப்போலவும், கரடியைப்போலவும், சிறுத்தைக்கு ஒப்பாகவும் என்று வர்ணிக்கப்பட்டிருக்க, நான்காவது மிருகம் பயங்கரமானதும் கொடிய மிருகமுமாகப் பூமியிலுள்ள எந்த மிருகத்தோடும் ஒப்பிட முடியாதவாறு இருந்தது. வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தை எழுதிய யோவான், இந்த மிருகத்தை (அரசாங்கம்) காட்சியாகக் கண்டு அதை விளக்கும்போது, அதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட பெயரை கொடுக்க முடியாமல் பல பெயர்களைக் கொடுக்கிறார். மற்ற பெயர்களுள் ``பிசாசு'' என்ற ஒரு பெயரால் அழைக்கிறார். (வெளி. 12:9) அவர் நிச்சயமாகவே பொருத்தமானப் பெயரையே தெரிவு செய்திருக்கிறார். ஏனெனில் ரோமப் பேரரசு பரிசுத்தவான்களைக் கொடூரமாகத் துன்பப்படுத்தி, இரத்தம் சிந்தினதைக் கண்ணோக்கும்போது, மற்ற பூமிக்குரிய அரசாங்கங்களைப் பார்க்கிலும், இது மிகவும் கொடிய பேய்த்தன்மை உடையதாக இருந்திருந்திருக்கிறது. அஞ்ஞான ரோம், போப்புவின் ரோமாக மாறின பின்னரும், சாத்தானின் பிரதான குணங்களில் ஒன்றை வெளிப்படுத்தி வந்தது. சாத்தான் ஒளியின் தூதனாக வேஷந்தரித்திருப்பதுபோல் (2 கொரி. 11:14) ரோம் அஞ்ஞான

நிலைமையிலிருந்து தன்னை மாற்றிக்கொண்டு கிறிஸ்தவர்களாக, கிறிஸ்துவின் இராஜ்யமாக தன்னைப் பிரகடனப்படுத்தியது.*

இந்தக் கடைசியான மிருகமாகிய ரோமப் பேரரசை விசேஷமாக சின்னக் கொம்பாகிய போப்பு மார்க்கத்தின் ஆட்சி அதிகாரத்தைப் பற்றிய சில விவரங்களை தானியேல் கூறின பிறகு, இந்தக் கொம்புக்குரிய நியாயத்தீர்ப்பு நடக்குமென்றும், அது தனது ஆளுகையை இழந்துவிடுமென்றும், இந்த அழிவு படிப்படியாக அதிகரித்து இறுதியில் மிருகம் முற்றிலுமாக அழிக்கப்படும் என்றும் கூறுகிறார்.

இந்த மிருகம் அல்லது ரோமப் பேரரசு அதன் கொம்புகளுடன் அல்லது அதன் பிரிவுகளுடன் இன்னும் நிலைத்திருக்கிறது. பரலோக இராஜ்யத்தின் ஆயத்தப்பணிகளுக்கான "கர்த்தருடைய நாளில்" பெருந்திரளான ஜனங்கள் அப்பேரரசிற்கு விரோதமாக எழும்பி; அரசாங்கங்கள் கவிழ்க்கப்படுவதால் இந்த மிருகம் கொல்லப்படும். நாம் பார்க்கப்போகிற வேறு அநேக வசனங்களின் மூலம் இது தெளிவாகக் காண்பிக்கப்படுகிறது என்றபோதிலும், போப்புவின் கொம்பு அழிக்கப்படுதல் முதலாவது வரவேண்டும். நெப்போலியன் போப்புவை சிறைக் கைதியாக பிரான்சிற்கு கொண்டுசென்றபோது இதன் வல்லமையும், அதிகாரமும் மங்கத் துவங்கியது. போப்புகளின் சாபமோ அல்லது அவர்களது ஜெபங்களோ, நெப்போலியன்போனபார்ட்டின் வல்லமையிலிருந்து அவர்களை விடுவிக்க முடியாததால் தெய்வீக அதிகாரத்தையும், வல்லமையையும் தாங்கள் பெற்றிருப்பதாகக் கூறிவந்த போப்பு மார்க்கத்தின் கூற்று ஆதாரமற்றது என்பது தேசத்து ஜனங்களுக்கு சாட்சியாயிற்று. அதன் பிறகு போப்பு மார்க்கத்தின் உலகத்திற்குரிய அதிகாரங்கள் மிகவும் குறைந்து போய், கிபி **1870** செப்டம்பர் மாதத்தில்

***பிசாசு** என்று ரோமப் பேரரசு அழைக்கப்படுவது தனி நபராக பிசாசுடன் ஒப்பிடுவது தவறு என நிரூபிக்க முடியாது. ஏனெனில் சிங்கங்கள், கரடிகள், சிறுத்தைகள் போன்றவை அதனதன் குணாதிசயங்களோடு அறியப்பட்டிருக்கிறபடியால், அந்த அரசாங்கங்கள் அந்த மிருகங்களுக்கு ஒத்தக் குணத்தைத் தரித்திருந்தன என்பதே பொருள். அவ்வாறே சாத்தான் ஒருவன் உண்டென்று அவனது குணாதிசயத்தோடு அறியப்பட்டிருக்கிறபடியால், நான்காவது மிருகமாகிய உலகப்பேரரசு அவனை ஒத்திருக்கிறது.

விக்டர் இம்மானுயேல் என்ற அரசனால் முழுமையாகப் பறிக்கப்பட்டது.

ஆனாலும் இதன் வல்லமை படிப்படியாய் குறைந்துவரும் காலத்தில்கூட, உன்னதமானவருக்கு விரோதமான, தூஷணமான மற்றும் பெருமையான பெரிய பெரிய வார்த்தைகளைப் பேசியது. கிபி **1870**–இல் அது கவிழ்க்கப்படுவதற்கு முன்பாகப் பேசின மாபெரும் தூஷணம் போப்புகள் "தவறுசெய்ய முடியாதவர்கள் (Infallibility)" என்பதாகும். இவையனைத்தும் முன்பதாகவே தீர்க்கதரிசனத்தில் குறிக்கப்பட்டிருந்தது. "அப்பொது (அந்தக் கொம்புக்கு எதிரான தீர்ப்புக்குப்பின், அதாவது அதன் அழிவு ஆரம்பமான பிற்பாடு) நான் பார்த்தேன் ...அந்தக் கொம்பு பெருமையான பேச்சுக்களை பேசினது." (தானி. **7:11**)

இப்படியாக நாம் வாழும் தற்காலம்வரை நிகழ்ந்த சரித்திர சம்பவங்களை தானியேலின் தரிசனம் நமக்குக் காண்பித்து, இனி இப்பூமியின் பேரரசுகளின் முழுமையான அழிவையே நாம் எதிர்நோக்க வேண்டியவை என்று முன்கூட்டியே உரைக்கிறது. இதற்கடுத்து நடைபெறப்போகும் சம்பவம் பின்வரும் வார்த்தைகளில் கூறப்பட்டுள்ளது. "அந்த மிருகம் கொலை செய்யப்பட்டது. அதின் உடல் அழிக்கப்பட்டு எரிகிற அக்கினிக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டது." மிருகம் கொலை செய்யப்பட்டு அதின் உடல் தகனிக்கப்பட்டது என்பவை அடையாளங்களாக (Symbolic) உள்ளதுபோன்றே, தற்கால ஒழுங்குப்படுத்தப்பட்ட அரசாங்கங்களும், நம்பிக்கையிழந்து முற்றிலுமாக அழிக்கப்படும் என்பதும் அடையாளங்களில் தரப்பட்டுள்ளது. நான்காவது மிருகத்தின் முடிவுக்கும், அதற்கு முந்தைய மிருகங்களின் முடிவுகளுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைப் பன்னிரண்டாம் வசனத்தில் தீர்க்கதரிசி குறிப்பிடுகிறார். அந்த மூன்று மிருகங்களான பாபிலோன், மேதோ–பெர்சியா, கிரேக்கம் ஆகியவற்றின் ஆளுகை அவைகளிடமிருந்து எடுக்கப்பட்டது. உலகத்தை ஆளுகின்ற வல்லமை அவைகளிடமிருந்து நீக்கப்பட்டது. ஆனாலும் அவர்கள் ஒரு தேசமாயிருப்பதை உடனடியாக இழந்துவிடவில்லை. கிரேக்கம், மேதோ–பெர்சியா போன்ற பேரரசுகள் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே உலகையே ஆளும் அதிகாரம் நீக்கப்பட்டிருந்த போதிலும், அவர்களுக்கு இன்றும் சிறிதளவு ஜீவன் இருக்கிறது. ஆனால் மிருகங்களில் நான்காவதும் இறுதியானதுமான

ரோமப் பேரரசுக்கோ அவ்வாறு இல்லாமல், தனது ஆளுகையையும் ஜீவனையும் ஒரே சமயத்தில் இழந்து முற்றிலும் நாசமடையும். அதோடு சேர்ந்து மற்றவைகளும் அழிந்துவிடும். (தானி. 2:35)

என்ன காரணத்திற்காக அல்லது எதைக்கொண்டு அந்தப் பேரரசுகள் அழிக்கப்பட்டது என்பது முக்கியமல்ல. ஆனால் இவ்வாறு இராஜ்யங்கள் விழுவது ஐந்தாம் உலகப்பேரரசாகிய தேவராஜ்யம் உரிமைக்காரராகிய கிறிஸ்துவின் கீழ் ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்காகவே. ‘‘தேவனால் முன் குறிக்கப்பட்ட’’ ஏற்ற வேளையின்போது நான்காவது மிருகத்திடமிருந்து ஐந்தாவது இராஜ்யமாகிய மேசியாவின் கீழ் மாற்றப்படுவதை தீர்க்கதரிசி விவரிக்கிறார்: ‘‘இதோ மனுஷகுமாரனுடைய சாயலான ஒருவர் வானத்து மேகங்களுடனே வந்தார்; அவர் நீண்ட ஆயுசுள்ளவர் இடமட்டும் வந்து, அவர் சமீபத்தில் கொண்டுவரப்பட்டார். சகல ஜனங்களும், ஜாதியாரும், பாஷைக்காரரும் அவரையே சேவிக்கும்படி, அவருக்கு (முழுமையடைந்த தலையும், சரீரமுமான கிறிஸ்துவுக்கு) கர்த்தத்துவமும், மகிமையும், இராஜரீகமும் கொடுக்கப்பட்டது. அவருடைய கர்த்தத்துவம், நீங்காத கர்த்தத்துவமும், அவருடைய இராஜ்யம் அழியாததுமாயிருக்கும்.’’ இந்த வார்த்தைகளுக்கு தேவதூதன் கூறின விளக்கம் என்னவென்றால்: ‘‘வானத்தின் கீழெங்குமுள்ள இராஜ்யங்களின் இராஜரீகமும் ஆளுகையும் மகத்துவமும் உன்னதமானவருடைய பரிசுத்தவான்களாகிய ஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும்; அவருடைய இராஜ்யம் நித்திய இராஜ்யம்; சகல கர்த்தத்துவங்களும் அவரைச் சேவித்து அவருக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கும்.’’ (தானி. 7:13, 27)

இவ்வாறு நாம் பார்த்த விதமாக பூமிக்குரிய ஆளுகையானது நீண்ட ஆயுளை உடையவரும், ‘‘சகலத்தையும் அவருடைய பாதத்திற்குக் கீழ்ப்படுத்தினவருமான’’ யேகோவா தேவனால் கிறிஸ்துவுக்குக் கொடுக்கப்படும். (1 கொரி. 15:27) இவ்வாறாக தேவராஜ்யத்தின்மேல் ஆளும் அதிகாரம் பெற்ற கிறிஸ்து, யேகோவா தேவனின் சித்தத்திற்கும் சட்டத்திற்கும் விரோதமான அதிகாரங்கள் மற்றும் வல்லமைகளை அகற்றும்வரை ஆளுகை செய்ய வேண்டியது. இம்மாபெரும் பணியை நிறைவேற்றி முடிப்பதற்கு முதலாவது புறஜாதியாரின் அரசாங்கங்கள் அகற்றப்படுவது அவசியமாகிறது. ஏனெனில், ‘‘இப்பிரபஞ்சத்தின்

தேவனை’’ போல ‘‘இவ்வுலக இராஜ்யங்களும்’’ தாங்களாக அமைதியாக சரணடையமாட்டார்கள். ஆனால் அவை வலுக்கட்டாயமாகக் கட்டப்பட்டு அடக்கி ஒடுக்கப்பட வேண்டும். ‘‘அவர்களுடைய இராஜாக்களை சங்கிலிகளாலும் அவர்களுடைய மேன்மக்களை இருப்பு விலங்குகளாலும் கட்டவும், எழுதப்பட்ட நியாயத்தீர்ப்பை அவர்கள் பேரில் செலுத்தவும் ...இந்தக் கனம் அவருடைய பரிசுத்தவான்கள் யாவருக்கும் உண்டாகும்’’ என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. (சங். 149:7, 9)

தற்போது இருக்கும் அரசாங்கங்களை நமது கர்த்தரும், தானியேல் தீர்க்கத்தரிசியும் காண்கிறவிதமாக நாம் காணும்போது அந்த இராஜ்யங்கள் சுயநலமுள்ள மிருகத்தனமான அழிவுக்குரிய கொடூரமான குணங்களைப் பெற்றிருப்பதை அறிகிறோம். ஆகவே புறஜாதியாரின் காலங்கள் எப்பொழுது முடிந்து, நாம் ஆவலோடு எதிர்ப்பார்க்கின்ற ஆசீர்வாதமானக் காலம் எப்பொழுது துவங்குமென்று நம் இருதயம் வாஞ்சிக்கிறது. அப்பொழுது தற்கால யுகத்தின் ஜெயங்கொள்ளுகிறவர்கள் தங்கள் தலையாகிய கிறிஸ்துவோடுகூட முடிசூட்டப்பட்டு, தவித்துக்கொண்டிருக்கிற மனுக்குலத்தை ஆளுகை செய்து, ஆசீர்வதித்து சீர்படுத்துவார்கள். தேவப்பிள்ளைகள் அனைவரும் தங்கள் கர்த்தரோடு சேர்ந்து, ‘‘உம்முடைய இராஜ்யம் வருவதாக, உம்முடைய சித்தம் பரமண்டலத்திலே செய்யப்படுகிறதுபோல பூமியிலேயும் செய்யப்படுவதாக’’ என்று மனதார ஜெபிக்கலாம்.

சிலை மற்றும் மிருகங்களை அடையாளமாகக் கொண்ட அரசாங்கங்கள் ஒவ்வொன்றும் உலகப் பேரரசுகளாவதற்கு முன்னரே ஒரு சிறு இராஜ்யமாக இருந்து வந்திருக்கிறது. உண்மையான தேவனுடைய இராஜ்யத்தின் விஷயத்திலும் இவ்விதமே நடக்கும். தேவனுடைய இராஜ்யமானது உலகத்திற்கு அப்பாற்பட்டதாக, தற்காலத்திலேயே இவ்வுலகை ஆள முயற்சிக்காமல், நீண்ட ஆயுசுள்ளவர் முன்குறித்த வேளை வரும்வரை காத்திருக்கிறது. மேலும் மற்ற மிருகங்களைப்போல், தனக்கு முந்தின இராஜ்யமாகிய மிருகத்தை எதிர்க்கொண்டு அழிக்க தன் வல்லமையைச் செயல்படுத்துவதற்குமுன், அது தனக்கு நியமித்த பணியைப் பெற்றுக்கொண்டு அதிகாரத்துக்கு வரவேண்டும் அல்லது உயர்த்தப்பட வேண்டும். ஆகையால், ‘‘அந்த இராஜாக்களின் நாட்களிலே

(அவர்களுக்கு இன்னும் வல்லமை இருக்கும்போதே) பரலோகத்தின் தேவன் என்றென்றைக்கும் அழியாத ஓர் இராஜ்யத்தை எழும்பப் பண்ணுவார்'' (வல்லமையும், அதிகாரத்தையும் நிலைநாட்டுதல்); அது நிலைப்படுத்தப்பட்ட பிறகு ''அது அந்த இராஜ்யங்களையெல்லாம் நொறுக்கி, நிர்மூலமாக்கி தானோ என்றென்றைக்கும் நிற்கும். (தானி. 2:44) ஆகவே நாம் எந்த வகையில் பார்த்தாலும், இவ்வுலக இராஜ்யங்கள் விழுவதற்கு முன்னரே, தேவனது இராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், தேவனுடைய இராஜ்யத்தின் வல்லமை அவைகளை நொறுக்கி கவிழ்க்கும் என்றும் எதிர்பார்க்க வேண்டும்.

தற்கால அரசாங்கங்களை வேறுகோணத்திலிருந்து பார்த்தல்

இவ்வுலகத்தை ஆளும் உரிமையை தேவன் யாருக்கு அனுமதித்திருந்தாலும் எல்லாவற்றையும் ஆளும் உரிமையும், அதிகாரமும் சிருஷ்டிகராகிய யேகோவா தேவனுக்கே என்றென்றைக்கும் உரியது. இராஜாதி இராஜாவினிடத்தில் நேர்மையும், உண்மையுமற்றவனாக ஆனதினால் ஆதாம், தன் அபூரணத்திற்கும், பெலவீனத்திற்கும் ஆட்பட்டு, சீக்கிரத்தில் பெலவீனனாயும் உதவியற்றவனாயும் ஆனான். ஆரம்பத்தில் ஆதாம் இராஜாவிற்குரிய லல்லமையையும், அதிகாரத்தையும் பெற்றிருந்தபோது, அவனது மனப்பலத்தினால் அவனுக்குக் கீழ்மட்டத்திலிருந்த மிருகங்கங்கள் அவனது கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்திருந்தது. அவ்வல்லமையை அவன் இழக்க ஆரம்பித்தான். அவன் தன் சுயக்கட்டுப்பாட்டையும் இழந்ததால் நன்மை செய்ய தீர்மானிக்கும்போதும் அவனது பெலவீனம் குறுக்கிடுகிறது. அவனுக்குள் தீமை வாசம் செய்வதனால், அவன் விரும்புகிற நன்மையைச் செய்யவிடாமல், விரும்பாத தீமையையே செய்யத் தூண்டுகிறது.

ஆகவே தேவ நீதிக்குக் கீழ்ப்படியாத கலகக்காரர்களாகிய நம் சந்ததியாருக்காக மன்னிப்புக் கோரமுயலாமல் அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே ஆளுகை செய்ய முயற்சிக்கும் வீண் முயற்சிகளுக்காவும், தங்களது சுய நன்மைகளுக்காக செய்யும் ஏற்பாடுகளுக்காகவும் நாம் இரக்கப்படலாம். இந்த வழிகாட்டதலின்படி நடந்து உலகம் சில வெற்றிகளை அடைந்திருக்கிறது என்று கூறலாம். ஏனெனில் இந்த

மிருகங்களுக்கொத்த அரசாங்கங்களின் உண்மை குணநலன்களை நாம் அறிந்துகொண்ட போதிலும், ஊழல் நிறைந்தவர்களாய் அவர்கள் இருந்தபோதிலும், அரசாங்கமே இல்லாதிருந்தால் ஏற்படும் சட்டம் ஒழுங்கின்மை மற்றும் அராஜகத்தைக் காட்டிலும் இது மேலானது. ஒருவேளை, ''இவ்வுலகத்தின் அதிபதியாகிய'' சாத்தானுக்கு இக்குழப்பங்கள் பிரியமாக இருந்தபோதிலும், அவனது ஜனங்களுக்கு அது விரும்பத்தக்கதாய் இராது. சுய ஆற்றலைப் பயன்படுத்தி அவனது அதிகாரங்கள் மனுக்குலத்தின்மேல் முழுமையாகச் செலுத்தப்படாதவாறு கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அவனுடைய கொள்கைகள் மனிதனது உணர்வுகளுக்கும், தப்பெண்ணங்களுக்கும், யோசனைகளுக்கும் பெருமளவு இசைந்திருக்க வேண்டும். தேவனிடமிருந்து விலகி சுயாதீனமாய் தனித்த அரசாங்கம் ஏற்படுத்துவதே மனித நோக்கமாகும். இத்திட்டத்தை சோதித்துப் பார்க்கவே, தேவன் மனிதனுக்கு அனுமதியளித்தபோது சாத்தான் இவ்வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி தன் ஆதிக்கத்தையும், ஆளுகையையும் விரிவுபடுத்தத் துவங்கினான். இப்படியாக, தேவனை மனிதன் மறக்க விருப்பப்பட்டதால் (ரோமர் 1:28) கண்ணுக்குத் தெரியாத, நயவஞ்சகமும், வல்லமையும் உடைய சத்துருவின் பிடியில் தானாகவே அகப்பட்டுக்கொண்டான். ஆகவே அக்காலம் துவக்கி, சாத்தானின் தந்திரங்களுக்கும் தன் சொந்த பெலவீனங்களுக்கும் எதிராக போராட வேண்டியதாயிற்று.

இப்படிப்பட்ட நிலையில், விழுந்துபோன மனுக்குலம் தேவனிடமிருந்து விலகி, சுதந்தரமாக தங்களைத் தாங்களே ஆளுகை செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட்டதை மனதில்கொண்டு, இவ்வுலக இராஜ்யங்களை ஆராய்வோம். தனிப்பட்ட நபரின் ஊழல், சுயநலம் ஆகியவற்றினால் நீதி மறைக்கப்பட்டு தலை கீழானதினால், இவ்வுலக இராஜ்யங்களின் கீழுள்ள ஜனங்களில் ஒருவருக்காவது முழுநியாயமும் செய்யப்படவில்லை என்றாலும் மனிதரிடத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட அனைத்து அரசாங்கங்களும், மனிதனது நன்மைக்காகவும், நீதியை நிலைநாட்டவுமே ஆகும்.

இன்னுமொரு கேள்வி என்னவெனில், இந்த நோக்கம் எவ்வளவு தூரம் நிறைவேறி இருக்கிறது? என்பதாகும். ஆனால் அனைத்து அரசாங்கங்களும் இதனையே தங்கள் நோக்கமாகக் கூறிவருகின்றனர்.

இந்த நோக்கங்களுக்காகவே ஜனங்களும், அரசாங்கத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து ஆதரவுகொடுத்து வந்திருக்கிறார்கள். நீதி நியாயம் எங்கு மறுக்கப்படுகிறதோ அங்கு ஜனங்கள் குருடாக்கப்பட்டும் ஏமாற்றப்பட்டும் இருந்தார்கள் அல்லது அநீதியின் பயனாக போர்களும் புரட்சிகளும் குழப்பங்களுமே நேரிட்டிருக்கிறது.

உலக இராஜ்யங்களை ஆளுகைசெய்த கொடுங்கோல் அரசர்களின் இருளான அக்கிரம செய்கைகள், அவர்களது அரசாங்கத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருந்த சட்டத்திட்டங்கள் மற்றும் அரசாங்க அமைப்புகள் அனைத்தையும் மறைத்து தங்களது அதிகாரத்தை அக்கிரம நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்தினர். இதனால் அவர்களுடைய இராஜ்யங்களுக்கு மிருகங்களுக்குரிய குணலட்சணங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு இராஜ்யத்திலும் நீதியும், நியாயமும், ஞானமும் நன்மையுமுள்ள சட்டங்கள், உடைமைகளையும் ஜீவனையும் பாதுகாப்பதற்காகவும், வர்த்தக நோக்கங்களைப் பாதுகாக்கவும், குற்றம் இழைத்தவருக்குத் தண்டனையளிக்கவும் இருந்தன. வழக்குகளுக்காக முறையிடுவதற்கு நீதிமன்றங்கள் ஏற்படத்தப்பட்டு, ஓரளவுக்காவது நீதி கடைப்பிடிக்கப்பட்டது. நீதிபதிகள் அபூரணர்களாயிருந்தபோதிலும் அவர்களது தீர்ப்புகள் சிலசமயம் தவறாயிருந்தாலும், இப்படிப்பட்ட அமைப்புகள் இருப்பது அநுகூலமாயும், அவசியமாயுமிருக்கிறது என்பது வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது. இந்த இராஜ்யங்களின் செயல்பாடுகள் குறைவுள்ளவைகளே என்றாலும், இவை இல்லாவிடில் சமுதாயத்தின் கட்டமைப்பில் தீமைகள் அதிகரித்திருக்கிறபடியால், இத்தீமைகள் மேலோங்கி நீதியையும் நன்மையுள்ளவைகளை மேற்கொண்டிருந்திருக்கும்.

விழுந்துபோன மனிதனின் பலவீனங்களானது, அழிவுக்குரிய எண்ணங்களையும், ஆலோசனைகளையுமே விரும்பினதால், சாத்தான் அவைகளைப் பயன்படுத்தி தன் வஞ்சகத்தாலும், சூழ்ச்சியினாலும் அநீதியுள்ள அநேகரை ஆளுகைக்கு உயர்த்தியதன் மூலம், இந்த இராஜ்யங்கள் மிருகத்தன்மையை அடைந்தன என்றாலும், இந்த ஏற்பாடுகளின் மூலம் விழுந்துபோன எளிய மனுக்குலத்தை ஆட்சி செய்ய பெருமுயற்சி எடுத்தார்கள் என்பதை நாம் உணர்ந்துகொள்கிறோம். ஒவ்வொரு நூற்றாண்டிலும் அடுத்தடுத்து மனுக்குலம் தங்கள்

எண்ணங்களை நிறைவேற்ற முயற்சிக்கவும், அதனால் உண்டாகும் பலன் என்னவென்றும் பார்க்கவும் தேவன் அனுமதித்து வருகிறார். பல நூற்றாண்டுகள் இவ்வாறு அனுபவங்களைப் பெற்ற நிலையில் நடைபெறும் சம்பவங்கள், முந்தைய நூற்றாண்டுகளைக் காட்டிலும் திருப்தியற்றதாகவே இருக்கிறது. உண்மையாகவே இந்த அதிருப்தி சர்வசாதாரணமானதாகி, முந்தைய காலகட்டங்களைக் காட்டிலும் தற்காலத்தில் அதிகரித்திருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் அநீதியும் அடக்குமுறையும் அதிகரித்ததால் அல்ல, மாறாக தேவனுடைய ஏற்பாட்டின்படி அறிவுப் பெருக்கத்தினால் மனிதக் கண்கள் திறக்கப்பட்டு வருவதேயாகும்.

ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் ஏற்படுத்தப்பட்ட பல்வேறு இராஜ்யங்களை ஆண்ட ஜனங்கள் சுமாரான ஆற்றலை வெளிப்படுத்தி தங்களைத் தாங்களே ஆண்டுகொண்டனர். கொடுங்கோலர்கள் ஆட்சிபுரிந்த போதிலும் ஒரு சிறந்த இராஜ்யத்தை ஏற்படுத்தி அதை ஆதரிக்க ஜனங்களால் கூடாத காரணத்தினால், அக்கொடுங்கோல் ஆட்சியை சகித்துக்கொண்டனர் என்பதையே காண்பிக்கிறது.

இன்றைய உலக நிலைமையை முந்தைய நிலைமையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, ஜனங்களிடையே உணர்வு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. சுதந்தரத்தின் ஆவி இன்று உலகெங்கும் ஆதிக்கம் செலுத்தி வருகிறது. ஆட்சியாளர்களாலும், அரசியல்வாதிகளாலும் மனிதன் எளிதில் குருடாக்கப்படுவதோ, எளிதில் ஏமாற்றுவதோ, வஞ்சிக்கப்படுவதோ முடிவதில்லை. ஆகவே அவர்கள் முந்தைய நாட்களில் நடந்தவாறு அடிமைத்தனத்தின் நுகத்தில் அகப்படுவதில்லை. மனிதர்களிடத்தில் ஏற்பட்ட இந்த உணர்வு மாற்றங்கள் மனிதன் தன்னைத்தானே ஆண்டுகொள்ளும் முயற்சியில் ஈடுபட்ட ஆரம்பக் காலத்திலிருந்து படிப்படியாக அடைந்ததல்ல. மாறாக பதினாறாம் நூற்றாண்டிலிருந்துதான் ஆரம்பித்து கடைசி ஐம்பது ஆண்டுகளில் மிகவும் அசுரவேகத்தில் வளர்ச்சியடைந்து வருகிறது. ஆகவே இந்த மாற்றமானது கடந்த யுகங்களின் அனுபவங்களால் விளைந்ததல்ல. ஆனால் தற்காலத்தில் மனித சமுதாயத்தில் அதிகரித்துவரும் அறிவுப் பெருக்கத்தால் ஏற்பட்ட விளைவேயாகும். கி.பி. 1440–இல் அச்சு இயந்திரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, ஏராளமான புத்தகங்களும் செய்தித் தாள்களும்

அதிகரித்ததால் இந்த அறிவுப் பெருக்கம் ஆரம்பித்தது. இக்கண்டுபிடிப்பு ஏற்படுத்திய தாக்கத்தை பொதுவாக உலக ஜனங்கள் **16–**ஆம் நூற்றாண்டில்தான் உணர ஆரம்பித்தனர். அக்காலம் முதல் ஏற்பட்டிருக்கும் வளர்ச்சியை அனைவரும் அறிந்திருக்கிறோம். மனிதர்களிடையே பொதுவான கல்வி மிகவும் பிரபலமாயிருக்கிறது. ஒவ்வொரு நாளும் புதிய கண்டுபிடிப்புகள் வெளிவருவது சர்வசாதாரணமாகிவிட்டது. மனிதர்களிடையே ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த அறிவுப் பெருக்கம் தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அவர் முன்குறித்தவாறு ஏற்றவேளையில் நடந்தேறும் அறிவுப் பெருக்கத்தினால், சாத்தானின் ஆதிக்கத்தைக் குறைத்து, அவனைக் கட்டுவதும் பூமியில் தேவ இராஜ்யத்தை ஸ்தாபிப்பதுமான, "ஆயத்தநாளின்" பணிகள் பலமாய் நடந்துவருகிறது.

அறிவு எல்லா விதத்திலும் அதிகரிப்பதினால் மனிதர்களிடையே சுயமதிப்பின் உணர்வும் தங்களது இயற்கையான மற்றும் மாற்றயியலாத உரிமைகளைப்பற்றிய உணர்வும் எழும்புகிறது. உணர்வுகளைத் தூண்டுகிறது. இந்தச் சுபாவ உரிமைகள் இத்தனைக் காலமாக புறக்கணிக்கப்பட்டும், அலட்சியப்படுத்தப்பட்டும் வந்ததுபோல, இனிவரும் காலங்களிலும் நடக்காதபடி காத்துக்கொள்ளவும் அவர்களைத் தூண்டுகிறது. அவ்வாறு காத்துக்கொள்ளாவிடில் எதிர்த்திசையில் செல்ல நேரிடும். தேசங்கள் தங்கள் அதிருப்தியை எழுதி வைத்திருக்கிறதை முந்தின நூற்றாண்டுகளின் இரத்தக் கறைபடிந்த வரலாற்று ஏடுகளைப் புரட்டிப்பார்த்தால் அறிந்துகொள்ளலாம். அறிவுப் பெருக்கத்தின் காரணமாக இன்னும் ஒருமுறை உலகெங்கும் பொதுவான திருப்தியின்மை ஏற்பட்டு, முடிவில் உலகப்புரட்சியாக வெடிக்கும் என்றும், உலகெங்கும் சட்டம் ஒழுங்கு கவிழ்க்கப்படுமென்றும், திகிலும், மனக்கவலையும் அனைத்து வகுப்பார் மேலும் வருமென்றும் தீர்க்கதரிசிகள் முன்னுரைத்திருக்கின்றனர். ஆனாலும் இந்தக் குழப்பங்களுக்கு மத்தியில் பரலோகத்தின் தேவன் சகல ஜாதிகளின் விருப்பத்தையும் திருப்திபடுத்துகிற தம் இராஜ்யத்தை ஸ்தாபிப்பார். அவர்களது மாபெரும் முயற்சிகள் அனைத்தும் குழப்பத்தைத் தந்து தோல்வியடைவதால் முடிவில் களைப்படைந்து மன தைரியத்தை இழந்துபோவதால் பரலோக அதிகாரத்திற்குத் தலை வணங்கி, அதன் பலமான, நீதியான இராஜ்யதை அறிந்து, உணர்ந்து அதை வரவேற்று சந்தோஷத்துடன்

ஏற்றுக்கொள்வார்கள். இவ்வாறாக மனிதனது தோல்விகளையும், நம்பிக்கையற்ற நிலைமையும் தேவன் தமது கிருபையை அருளும் வாய்ப்பாக ஆக்கிக்கொள்கிறார். "சகல ஜாதிகளாலும் விரும்பப்பட்டவர் வருவார்." ஆம் வல்லமையும் மாபெரும் மகிமையும் வாய்ந்த தேவராஜ்யம் வரும். (ஆகாய் **2:7**)

தேவனுடைய இந்த நோக்கத்தை இயேசுவும் அவரது அப்போஸ்தலர்களும் அறிந்திருந்தபடியால், பூமிக்குரிய அதிகாரங்களில் எவ்விதத்திலும் தலையிடவில்லை. அதற்கு மாறாக பூமிக்குரிய ஆட்சியாளர்கள் தவறாக தங்களது அதிகாரத்தை பிரயோகித்து திருச்சபையாரைத் துன்பப்படுத்தினாலும், அவர்களுக்கு அடிபணிந்திருங்கள் என்று திருச்சபையாருக்கு போதித்தார்கள். மேலும் இவ்வுலக இராஜ்யங்களின் சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருக்கவும், அதிகாரத்திலுள்ளவர்கள் மதிப்புக்குப் பாத்திரர்களாக இல்லாதவர்களாய் இருந்தபோதிலும் அவர்களது பதவிகளுக்கு மரியாதைச் செலுத்தவும், அவர்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட வரியைச் செலுத்தவும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் சட்டங்கள், தேவனுடைய சட்டங்களுக்கு விரோதமாக இராதிருக்குமானால் அவைகளுக்கு எதிர்த்து நிற்க வேண்டாம். (அப். **4:19; 5:29**) என்றும் போதித்தார்கள். (ரோமர் **13:1–7**; மத். **22:21**) நமது கர்த்தராகிய இயேசுவும், அப்போஸ்தலர்களும் ஆரம்பக்காலத் திருச்சபையார் அனைவரும் இவ்வுலக இராஜ்யங்களிலிருந்து பிரிந்திருந்தாலும் அந்த இராஜ்யங்களில் எந்தப் பங்கும் பெறாதிருந்தும் சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடந்தார்கள்.

இவ்வுலக இராஜ்யங்களின் அதிகாரங்கள் எவ்வளவாக இருந்தாலும், அந்த இராஜ்யங்களுக்குக் கீழாக மனிதன் அவசியமான அனுபவங்களை அடைய வேண்டும் என்ற நோக்கத்திற்காக, அவைகள் தேவனால் ஏற்படுத்தப்பட்டன அல்லது நியமனம் செய்யப்பட்டன. வரவிருக்கின்ற தேவராஜ்யத்தில் பங்குபெற விரும்பும் உடன்படிக்கை செய்துகொண்ட திருச்சபையார், இவ்வுலக இராஜ்யங்களின் கனத்தை விரும்பவும் கூடாது, அதன் அதிகாரங்களை எதிர்க்கவும் கூடாது. அவர்கள் பரலோக இராஜ்யத்தின் சுதந்தரரும், நகரத்தாருமாக இருக்கிறபடியால் (எபே. **2:19**), இவ்வுலக இராஜ்யங்களின் உரிமைகள் மற்றும் தனிப்பட்ட சலுகைகளை

ஒரு அயல் நாட்டினரைப் போலவே கோர வேண்டும். உலகத்திற்கு உதவிசெய்து, அதன் தற்கால நிலைமையை மேன்மையடையச் செய்வதும் அதன் காரியங்களில் தலையிடுவதும் இவர்களது வேலையல்ல. அவ்வாறு முயற்சிப்பது வீணான முயற்சியே; ஏனெனில் உலகத்தின் நடைமுறையும் அதன் முடிவும் வேதாகமத்தில் தெளிவாக எழுதப்பட்டிருப்பதோடு அது ஏற்றக்காலத்தில் நமக்கு இராஜ்யத்தைக் கொடுக்க இருப்பவரது கட்டுப்பாட்டின் கீழ் முழுவதும் அடங்கியிருக்கிறது. இவ்வுலக அனுபவத்தில் பார்க்கும்போது, உண்மைச் சபையின் ஆதிக்கம் தற்போதும் முன் எப்பொழுதும் மிகக் குறைவாகவே இருந்திருக்கிறது. அது மகா பெரிதானதாகத் தோற்றமளித்தாலும் நாம் நம் கர்த்தருடைய மற்றும் அப்போஸ்தலருடைய முன்னுதாரணங்களையும் போதனைகளையும் பின்பற்ற வேண்டும். இவ்வுலகம் தன் சுயபலத்தால் தன்னைத்தானே ஆளுகை செய்ய முடியுமா என்று சோதித்தறிந்து கொள்வதற்காக தேவனால் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று உண்மைச் சபை அறிந்திருக்கிறபடியால், அது இவ்வுலகிலிருந்தாலும் இவ்வுலகத்திற்கு உரியவர்களாக நடந்துகொள்ளக்கூடாது. பரிசுத்தவான்கள் உலகத்திலிருந்து பிரிந்திருப்பதன் மூலமும், தங்களிடமுள்ள வெளிச்சத்தைப் பிரகாசிக்கச் செய்வதன் மூலமாகவுமே தங்கள் ஆதிக்கத்தை உலகத்திற்குத் தெரியப்படுத்தலாம். இவ்வாறு அவர்களது ஜீவியத்தின் மூலமாக சத்திய ஆவி உலகைக் கண்டித்து உணர்த்தும். இவ்வாறாக உலக அரசியலோடு இணைந்து எல்லோராலும் பின்பற்றப்படுகிற நடைமுறையின்படி, உலக அதிகாரங்களுக்காகப் போராடாமல் சமாதானம் உள்ளவர்களாகவும், நீதியான ஒவ்வொரு சட்டத்திற்கும் கட்டுப்பட்டு கீழ்ப்படிபவர்களாயும், பாவத்தையும் ஒழுங்கீனத்தையும் கண்டித்து உணர்த்துபவர்களாயும் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேவராஜ்யத்தையும், அதன் மூலம் அடையப்போகிற ஆசீர்வாதங்களையும் சுட்டிக்காண்பிக்கிறவர்களாயும் இருக்க வேண்டும். போர்களுக்கும், பாவங்களுக்கும் இழுப்புண்டு பின்வாங்கிப் போகாமல், சமாதானப் பிரபுவின் மணவாட்டியாக மகிமையினாலும், கற்பினாலும் நன்மை செய்வதில் வல்லவர்களாகவும் நம்மை அலங்கரித்துக்கொண்டு, கர்த்தரின் பிரதிநிதிகளாக இவ்வுலகத்தில் இருப்போம்.

தேவனுடைய திருச்சபை தேவராஜ்யத்தைப் பற்றிப் பிரசங்கிக்கவே

முழு முயற்சியும் கவனமும் செலுத்த வேண்டும். வேதாகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ள தேவதிட்டத்தின்படி தேவராஜ்யத்தின் வளர்ச்சியிலேயே கருத்தாய் இருக்க வேண்டும். இது உண்மையாய்ச் செய்யப்படுமேயானால் தற்கால அரசாங்க அரசியலில் தலையிட நேரமோ அல்லது விருப்பமோ இருக்காது. நம் கர்த்தருக்கும், அப்போஸ்தலர்களுக்கும் அவ்வாறு செய்வதற்கு நேரம் இருக்கவில்லை. மற்ற பரிசுத்தவான்களும் அவர்களது மாதிரியையே பின் பற்றினார்கள்.

ஆரம்பக்கால திருச்சபை, அப்போஸ்தலர்கள் மறைந்த சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு, இதே சோதனைக்கு இரையானது. வரவிருக்கும் தேவராஜ்யத்தைப் பிரசங்கிப்பதும், அது பூமியிலுள்ள அனைத்து இராஜ்யங்களையும் மாற்றியமைக்கப் போவதை எடுத்துரைப்பதும், சிலுவையில் அறையுண்ட இயேசு தாமே அந்த இராஜ்யத்தின் சுதந்தரவாளி என்று பிரசங்கிப்பதும் ஜனங்களுக்குப் பிரியமற்றக் காரியமாயும், அவ்வாறு பிரசங்கிப்பது உபத்திரவம், நிந்தை, அவமானத்தை வருவிக்கின்றதாயும் இருந்தது. ஆனால் சிலர் தேவ திட்டத்தை மேம்படுத்துவதாக எண்ணிக்கொண்டு, துன்பத்திற்குப் பதிலாக உலகத்தால் தயைபெறும்படியான நிலையில் திருச்சபையை அமைக்க வேண்டுமென எண்ணினர். பூமிக்குரிய அதிகாரங்களோடு சேர்ந்ததினால் அவர்கள் வெற்றிப் பெற்றனர். இதன் பலனாக போப்பு மார்க்கம் வளர்ச்சியடைந்து சில காலங்களுக்குள் தேசங்களின் அரசியானது. (வெளி. 17:3–5; 8:7)

இக்கொள்கையால் அனைத்தும் மாற்றமடைந்தன. துன்பத்திற்குப் பதிலாக கனமும், மனத்தாழ்மைக்குப் பதிலாக மனமேட்டிமையும், சத்தியத்திற்குப் பதிலாகத் தவறுகளும் வந்தன. உபத்திரவங்களைத் தான் அடைவதற்குப் பதிலாக அவளது அநீதியான கனம், மகிமைகளை கண்டனம்செய்தவர்களை உபத்திரவப் படுத்துகிறவளானாள். சிறிது காலத்திற்குள் அவள் புதிய கொள்கைகளையும் ஏமாற்றுப் போலி நியாயங்களையும் ஏற்படுத்தி, தன்னை நீதிமான்போல காண்பித்தாள். வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட கிறிஸ்துவின் ஆயிரவருட அரசாட்சி வந்துவிட்டது என்றும், அவளது போப்புமார்களே கிறிஸ்து இராஜாவின் பிரதிநிதிகள் என்றும், அவர்கள் கிறிஸ்துவுக்குப் பதிலாக இப்பூமியில் இராஜாக்களாக ஆளுகிறார்கள் என்றும் விசுவாசத்தைப் புகுத்தி,

முதலாவதாக தன்னைத்தானேயும், பிற்பாடு தேசங்களையும் வஞ்சித்தாள். அவள் பாராட்டின உரிமைகளை உலகம் முழுவதும் ஏற்றுக்கொண்டதினால் அவள் வஞ்சகத்தால் உலகை ஜெயித்தாள். அவளது தவறான போதனைகளைப் பற்றி வேதம் கூறுகிறதாவது: ''அவளது வேசித்தனமாகிய மதுவால் பூமியின் குடிகள் வெறிக்கொண்டிருந்தார்களே.'' (வெளி. 17:1) அவளது உரிமைகளை எதிர்த்தவர்கள் நித்திய வாதையினால் நரகத்தில் துன்பப்படுவார்கள் என்று போதித்து பயமுறுத்தினாள். விரைவில், அவளுடைய கட்டளைகளாலும், அதிகாரங்களாலும் ஐரோப்பிய அரசர்கள் அரியணை ஏறுவதும் அதிலிருந்து தள்ளப்படுவதும் நடைபெறலாயிற்று.

இவ்வாறாக தற்கால ஐரோப்பிய இராஜ்யங்கள் தாங்கள் தேவகிருபையின் மூலம் போப்புவின் அதிகாரத்தினாலோ அல்லது புராட்டஸ்டன்ட் பிரிவுகளின் அதிகாரத்தினாலோ தங்களது ஆட்சி நடைபெறுகிறது என்று உரிமைப் பாராட்டி வருகின்றனர். சீர்திருத்தவாதிகள் சபையைக் குறித்த போப்பு மார்க்கத்தின் உரிமைகள் பலவற்றைக் கைவிட்டிருந்தாலும், பூமியின் இராஜாக்களை கிறிஸ்துவத்தோடு இணைத்து அவர்களது ஆளுகையை ஆதரித்து வந்தனர். ஆகவே சீர்த்திருத்தவாதிகளும் போப்பு மார்க்கம் செய்த அதே தவறைச் செய்து, சர்வாதிகாரத்தைக் கையிலெடுத்து இராஜாக்களை ஏற்படுத்துவதும், அரசாங்கங்களை ''கிறிஸ்துவின் ராஜ்யங்கள்'' அல்லது ''கிறிஸ்தவ இராஜ்யங்கள்'' என்றும் கூறி வந்தனர். நாம் இன்றைக்கும் ''கிறிஸ்தவ உலகம்'' என்று சத்திய விதிகளுக்கு முரண்பாடான வார்த்தைப் பேசப்படுவதை நாம் கேட்கிறோம். நம் கர்த்தர் தம் சீஷர்களுக்குக் கூறியதாவது: ''நான் உலகத்தானல்லாததுபோல அவர்களும் உலகத்தாரல்ல.'' பவுலும் புத்திமதியாக ...''இந்தப் பிரபஞ்சத்திற்கு ஒத்த வேஷந்தரியாதிருங்கள்'' என்று கூறகிறார். (யோவா. 17:16; ரோமர் 12:2)

கிறிஸ்துவின் பெயரால் இவ்வுலக இராஜ்யங்கள் அழைக்கப்படுவதை தேவன் ஒருக்காலும் அங்கீகரிக்கவில்லை. பெயர் சபைகளால் ஏமாற்றப்பட்ட இந்த தேசங்கள், தாங்கள் அடைந்திராத உரிமைகளைக்கொண்டு தவறான கொடியின் கீழ் பயணித்து வருகிறார்கள். இவர்களுக்கு ஜனங்கள் உரிமையளித்ததைத் தவிர வேறு விசேஷ உரிமை கிடையாது. தேவன் நேபுகாத்நேச்சாருக்குக்

கூறினதுபோல, தேவராஜ்யத்தின் உரிமைக்காரர் வரும்வரைக்கும் இவர்களுக்கு ஒரு எல்லைக்குட்பட்டு உரிமையளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அபூரண சட்டங்களையும் சுயநலத்தையுமுடைய துன்மார்க்க ஆட்சியாளர்களைக் கொண்ட இந்த அபூரண இராஜ்யங்கள், தாங்கள் ''நமது கர்த்தருடையதும், அவரால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவருடையதுமான இராஜ்யங்கள்'' என்று உரிமைப் பாராட்டுகிறார்கள். இந்த உரிமைப் பாராட்டலானது, இப்படிப்பட்ட இராஜ்யங்களனைத்தையும் அகற்றிவிட்டு, வரப்போகிற கிறிஸ்துவின் இராஜ்யத்திற்கும், அதன் ''சமாதானப் பிரபுவிற்கும்,'' நீதியுள்ள அதன் அதிகாரிகளுக்கும் விரோதமாக களங்கம் ஏற்படுத்தும் காரியமாக உள்ளது. (ஏசா. 32:1)

இந்தத் தவறினால் ஏற்படும் இன்னுமொரு தீவிரமான காயம், தேவனுடைய பிள்ளைகளது கவனத்தை, வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட பரலோக இராஜ்யத்திலிருந்து வெளியே திசைத்திருப்புவதாகும். மேலும் பூமிக்குரிய இராஜ்யங்களை தவறாக அங்கீகரிக்கும்படியும் அதனுடன் நெருக்கமாகும்படியும் வழிநடத்தப்படுகின்றனர். இவர்கள் கிறிஸ்தவ மார்க்கத்தின் நன்னடக்கைகளையும் கிருபைகளையும் காட்டுமிராண்டித்தனமான இவ்வுலக பங்கோடு ஒட்டவைக்க வீண்முயற்சி செய்கிறார்கள். இதனால் உண்மையான இராஜ்யம் மற்றும் அதை மையப்படுத்தியுள்ள நம்பிக்கைகளைப்பற்றிய சுவிசேஷத்தை புறக்கணிக்கவும் வழிநடத்தப்படுகின்றனர். இப்படிப்பட்ட வஞ்சனையில் அகப்பட்ட சிலர், தேவனுடைய நாமத்தை அரசியல் அமைப்போடு இணைத்துக்கொண்ட அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள் கிறிஸ்துவின் இராஜ்யமாக மாறினதாக எண்ணுகின்றனர். இவ்வாறு தேவ நாமத்தைத் தரித்துக்கொண்ட இராஜ்யங்கள் கிறிஸ்துவின் இராஜ்யங்கள் அல்ல என்று கூறி மறுசீரமைக்கப்பட்ட பிரெஸ்பிடேரியன் சபையார் இந்த அரசாங்கத்திற்கு வாக்களிக்கவும் அதற்கு கீழாக அலுவலகத்தை வைத்துக்கொள்ளவும் பல வருடங்களாக மறுத்துவிட்டனர். இவ்வாறு கிறிஸ்தவர்கள் மற்ற உலக அமைப்புகளோடு சேர்ந்து ஒழுங்கின்மைக்கு பங்குதாரர் ஆவதை அங்கீகரிப்பதில்லை. இந்த உணர்வுப் பூர்வமான சிந்தைக்கு நாம் பெரிதும் இரக்கங்கொள்கிறோம். ஆனாலும் அரசியல் அமைப்பில் தேவநாமத்தை முன் நிறுத்துவதன் மூலம், இவ்வுலக இராஜ்யம் கிறிஸ்துவின் இராஜ்யமாக மாறுகிறது என்று கூறுவதும், அந்த இராஜ்யத்திற்காக வாக்களித்து

ஆளுவதற்கு அவர்களுக்கு சுதந்தரம் அளிப்பதும் அதற்கு கீழாக அலுவலகம் வைத்துக்கொள்வதும் ஏற்க முடியாதது. அவர்கள் எவ்வளவு புத்தியற்றவர்களாய் இருக்கிறார்கள்! இதே போலவே இவர்கள் ஐரோப்பிய இராஜ்யங்கள் சாத்தானிடமிருந்து கிறிஸ்துவுக்கு மாற்றப்பட்டதாகவும், அவைகள் ‘‘கிறிஸ்தவ இராஜ்யங்களாயின’’ என்றும் கூறி உரிமைப்பாராட்டுவது பெரிய வஞ்சனையே. ‘‘வேசிகளின் தாய்’’ எல்லா தேசங்களையும் இவ்வாறாக மதுவைக்கொடுத்து வெறிகொள்ளச் செய்தாள். (வெளி. 17:1)

இவ்வுலக தேசங்களில் மிக உயர்ந்ததும் மிகத் தாழ்ந்ததுமான நாடுகள் அனைத்தும், ‘‘இவ்வுலகத்தின் இராஜ்யங்களே’’ என்பதை நாம் அறிய வேண்டும். அந்த நாடுகளுக்குத் தேவன் அளித்தக் காலம் முடிவடையப் போகிறபடியால், இப்பூமியின் ஐந்தாம் உலகப் பேரரசாகிய, மேசியாவின் இராஜ்யத்திற்கு இடங்கொடுக்க வேண்டும். (தானி. 2:44; 7:14, 17, 27) இந்தக் கண்ணோக்கத்தில் நாம் காணும்போது, அது தவறுகளை அகற்றிவிட்டு சத்தியத்தை நிலைநிறுத்தும்.

ஆனால் இவ்வுலக இராஜ்யங்கள் போப்பு மார்க்கம் மற்றும் புராட்டஸ்டண்ட் சீர்த்திருத்தவாதிகளால் அங்கீகரிக்கப்பட்டு, கிறிஸ்தவ ஜனங்களிடையே பிரபலமாயின. கொடுக்கப்பட்ட காலம் முடிவடையப் போகிறதால் விழுந்துகொண்டிருக்கும் போலியான கிறிஸ்தவ இராஜ்யங்களை தூக்கி நிறுத்த தொடர்ந்து முனைப்போடு முயன்று வெற்றி பெறும் தளபதிகளாக இருப்பதாக இவர்கள் எண்ணுகிறார்கள். இவர்களது அனுதாபம் உரிமையையும் சுயாதீனத்தையும் விரும்புகிறவர்கள் பக்கம் இல்லாமல் கொடுங்கோன்மையின் பக்கமும், வரப்போகிற உண்மையான கிறிஸ்துவின் ராஜ்யத்தின் பக்கம் இல்லாமல் இந்த உலகின் ராஜ்யத்தின் பக்கமும் இந்த உலகத்தின் அதிபதியின் பக்கமும் சார்ந்திருக்கிறது. (வெளி. 17:14; 19:11–19)

‘‘இவ்வுலக இராஜ்யங்கள்’’ கிறிஸ்துவின் தன்மையைப் பிரதிபலிக்காதிருப்பதால் இவ்வுலகை ஆளுகிறவர்கள் கிறிஸ்துவால் நியமிக்கப்பட்டவர்களா என்ற கேள்விக்குறி ஜனங்கள் மத்தியில் தற்போது வேகமாக வளர்ந்து வருகிறது. நீதியின் தேவனுடைய நாமத்தின் பேரிலும், சமாதானப்பிரபுவாகிய இயேசுவின் நாமத்தின் பேரிலும் ஆட்சி செய்வதாக, இவ்வளவு நாட்களாக நம்பவைத்து வஞ்சித்திருக்கிறார்கள் என்பதை ஜனங்கள் தங்கள் பகுத்தறிவின் வல்லமையால் உணர்ந்து, திடநம்பிக்கைக் கொண்டு தாங்கள் உண்மையென்று ஏற்றுக்கொண்டவைகளுக்காக எதிர்த்துப் போராடுகிறார்கள். உண்மையாகவே, கிறிஸ்தவம் என்பது அஸ்திபாரம் இல்லாததும், நிலையில்லாததுமானது என்றும் இவர்கள் சமுதாய அரசியல்

ஆட்சியாளர்களோடு சேர்ந்து ஜனங்களது சுதந்தரத்தை அடக்கி ஆண்டு வருகிறார்கள் என்றும் அநேகர் தீர்க்கமாக முடிவெடுக்கிறார்கள்.

மனிதர்கள் ஞானவான்களாக இருந்து, கர்த்தருடைய திட்டங்களையும், செய்கைகளையும் புரிந்துகொள்ள தங்கள் இருதயங்களில் முயற்சித்தால் எவ்வளவு நலமாயிருக்கும். இவ்வாறு மனிதரிடையே விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டிருக்குமானால், தேவநீதி நியாயமும், சத்தியமும் வியாபித்திருப்பதன் மூலம் தேவநீதி இப்பூமியில் முழுமையாக ஸ்தாபிக்கப்படும்வரை, சீர்த்திருத்தத்தின்மேல் சீர்த்திருத்தமும், சுயாதீனத்திற்கு மேல் சுயாதீனமும் ஏற்பட்டு, இவ்வுலக இராஜ்யங்கள் மெழுகுபோல படிப்படியாக உருகிப்போகும். ஆனால் ஜனங்கள் இவற்றைச் செய்யமாட்டார்கள். ஏனெனில் விழுந்துபோன நிலைமையில் அவர்கள் இதை செய்யக்கூடாதிருக்கிறார்கள். ஆகவே சுயநலத்தினால் ஏவப்பட்டு ஒருவர்மேல் ஒருவர் ஆதிக்கம் செலுத்த முற்படுவதன் மூலம், முன்பு ஒருபோதும் தோன்றியிராத மகா உபத்திரவக் காலம் வந்து, இவ்வுலக இராஜ்யங்கள் அகன்றுபோகும். விழுந்துபோன இராஜ்யங்கள் உரிமைக்காரரான கர்த்தருடைய உடைமையாகிவிட்டது என்று உணராமல், அவர்கள் அதைத் தக்கவைக்கப் போராடுவது வீண் முயற்சி என்றும், அவர்கள் தமக்கெதிராகவே போராடுகிறார்கள் என்றும் நிச்சயமாகத் தோல்வியைச் சந்திப்பார்கள் என்றும் கர்த்தர் கூறுகிறார் அவர் கூறுகிறதாவது:

‘‘ஜாதிகள் கொந்தளித்து, ஜனங்கள் விருதாக்காரியத்தைச் சிந்திப்பானேன்? கர்த்தருக்கு விரோதமாகவும், அவர் அபிஷேகம் பண்ணினவருக்கு விரோதமாகவும், பூமியின் இராஜாக்கள் எழும்பி நின்று, அதிகாரிகள் ஏகமாய் ஆலோசனைப்பண்ணி, அவர்கள் கட்டுக்களை அறுத்து, அவர்கள் கயிறுகளை நம்மைவிட்டு எறிந்துபோடுவோம் என்கிறார்கள். பரலோகத்தில் வீற்றிருப்பவர் நகைப்பார்; ஆண்டவர் அவர்களை இகழுவார். அப்பொழுது அவர் தமது கோபத்திலே அவர்களோடே பேசி, தமது உக்கிரத்திலே அவர்களை கலங்கப்பண்ணுவார். நான் என்னுடைய பரிசுத்த பர்வதமாகிய சீயோன் மீதில் என்னுடைய இராஜாவை அபிஷேகம் பண்ணி வைத்தேன் என்றார்.’’ ‘‘இப்போதும் இராஜாக்களே, உணர்வடையுங்கள், பூமியின் நியாயாதிபதிகளே, எச்சரிக்கையாயிருங்கள். பயத்துடனே கர்த்தரைச் சேவியுங்கள்; நடுக்கத்துடனே களிகூருங்கள். குமாரன் கோபங்கொள்ளாமலும், நீங்கள் வழியிலே அழியாமலும் இருக்கும்படிக்கு, அவரை முத்தம் செய்யுங்கள்; கொஞ்சக்காலத்திலே அவருடைய கோபம் பற்றியெரியும்; அவரை அண்டிக்கொள்கிற யாவரும் பாக்கியவான்கள்.’’ (சங். 2:1–6, 10–12)

இராஜ்யம் சமீபம்

“ஜாமக்காரனே, இரவு பற்றிக்கூறு –
அதன் வாக்குத்தத்தத்தின் அடையாளங்கள் என்ன ?
வழிப்போக்கனே, மகிமையின் ஒளி நிறைந்த நட்சத்திரம்,
அதோ அந்த மலையின் உச்சியில் தெரிவதைப்பார்!
ஜாமக்காரனே. மகிழ்ச்சியையும் நம்பிக்கையையும் முன்னறிவிக்கிற
அழகான கதிர்கள் இவைகள் அல்லவா ?
வழிப்போக்கனே. ஆம் இஸ்ரயேலருக்கான வாக்குத்தத்தத்தின் நாளை–
இந்நாள் கொண்டுவருகிறது.

“ஜாமக்காரனே, அந்த நட்சத்திரத்திற்கு மேல்,
இன்னும் உயரத்தில்
இருக்கிற அந்த இரவு பற்றிக்கூறு.
வழிப்போக்கனே, ஆசீர்வாதமும் வெளிச்சமும்,
சமாதானமும் சத்தியமும் அவற்றை முன்னறிவிக்கின்றன.
ஜாமக்காரனே, தான் பிறப்பித்த கதிர்களுக்கு
தங்கமுலாம் பூச தனித்து அதனால் கூடுமா ?
வழிப்போக்கனே, யுகங்கள் அதனுடையவைகள்; அதன் மகிமை
பூமியை நிரப்பியிருப்பதைப் பார்.

“ஜாமக்காரனே, சீயோனின் மகிமையான அழகின் விடியலின்
காலை வேளையை எங்களுக்குக் கூறமுடியுமா ?
வழித்தடங்களின்மேல் வருகின்ற அடையாளங்களின் முத்திரையை
அவைகள் பெற்றிருக்கிறதல்லவா ?
வழிப்போக்கனே, ஆம்: எழுந்திரு! உன்னைச் சுற்றிலும் பார்!
ஒளியானது ஆகாயத்தில் பிரகாசமாகின்றது!
விடியலின் காலை மலர்ந்துவிட்டது! எழுந்திரு! எழுந்திரு!
மணவாட்டியின் வஸ்திரத்தைத் தரித்துக்கொள்!”

* * * *